

Huis-, tuin- en keukenpraatjes

Blog-archief 2024

HT&K BLOG

Elke week een praatje met een plaatje. Geen hoogdravende meningen of standpunten. Gewoon wat huis-, tuin- en keukenpraatjes en soms een beschouwende blik naar 'buiten'.

Jaap van Steenbeek

Inhoud

Inleiding	3
Januari	5
Verleden, heden en toekomst	5
Lavendel.....	6
Energierapport.....	7
Kijkje in de keuken	8
Februari	9
Nog steeds	9
Digitale camera.....	10
Viooltjes uit Nes	11
MAX	12
Maart.....	13
Vertrouwen.....	13
Voorjaar	14
Op zijn Paasbest.....	15
Militaire Historie.....	16
Vastentijd.....	17
April	18
Paasmenu	18
Voorjaar in de voortuin	19
Lange Jaap	20
Familiëgeschiedenis.....	21
Mei.....	22
Wateroverlast	22
Volgens plan	23
Akkoord	24
Feestelijke lentemenu's	25
Juni	26
Hortensia's.....	26
Marktplaats	27
Familiëomstandigheden	28
Bijen voeren.....	29
Veteranendag	30
Juli.....	31
Post	31

Vakantiegevoel	32
Zomers symbool	33
Modeltreinen.....	34
Augustus	35
Zomers weekmenu	35
Klaagzang op de heide.....	36
Autoweek	37
Historisch vervoer.....	38
Vervangend vervoer	39
September	40
Energieverbruik	40
Airborne.....	41
Bijna herfst	42
Luchtlandingen	43
Oktober.....	44
Burendag	44
Heerlijke herfst	45
Herfstvakantie	46
Herinneringen opslaan	47
November	48
Muziek	48
Kersttrend	49
Beleefde werkelijkheid	50
Herhaalrecept.....	51
Kerstkaarten	52
December	53
Parttime filatelist	53
Blauwe envelop	54
Knuppel in het hoederhok?	55
Klassieke Kerst	56

Inleiding

Onze website biedt vanaf 2023 de mogelijkheid om vrij eenvoudig een blog te vullen. Deze mogelijkheid kwam mee met de module voor webdesign. Al snel bleek dat ik het leuk vond om daarmee bezig te zijn. Ik ben geen literair wonder of neerlandicus. Taal was op school zelfs mijn zwakste punt. Toch hoop ik dat het lukt begrijpelijk te schrijven en op den duur ook een beetje een constante stijl te ontwikkelen.

Het is ook om 2024 gelukt om elke zaterdag een 'praatje met een plaatje' te plaatsen. Gewoon zaken die je aan de keukentafel bespreekt. Dus geen hoogdravende meningen of standpunten. Gewoon wat huis-, tuin- en keukenpraatjes over dagelijkse zaken. Dingen die de afgelopen week passeerden of die mij of ons bezig hielden.

Net als aan de keukentafel gaat de blik af en toe naar buiten. De insteek blijft: een positief slot van de week. Ook in de blik naar buiten. Al mijmerend de gedachten aan het blog toevertrouwen. Daarbij wordt niet voorbij gegaan aan de mogelijkheid om een kritische ondertoon te hebben. Bedoeld als opbouwend.

De positieve insteek heeft gelijk een risico. Net als velen op de sociale media schets ik dan een te positief beeld. Ik zou misschien de negatieve dingen die ons overkomen niet benoemen. Dat is een valkuil die bekend is en daarom hoop ik dat die vermeden kan worden. En soms is het gewoon verstandig om negatieve gedachten niet in een blog te zetten, maar persoonlijk te delen.

De blogs vormen geen 'vervolgverhaal' maar grijpen door de chronologische insteek hier en daar op elkaar terug. De verhaaltjes kunnen los van elkaar gelezen worden. Diepgang in persoonlijke aangelegenheden vind je hier niet. Kom daarvoor maar aan de echte keukentafel een praatje maken.

Meestal begin ik op donderdag of vrijdag aan het nieuwe verhaaltje. De publicatie volgt daarna automatisch op het door mij ingestelde tijdstip. Elke zaterdag om 11:15 uur. Of ik dat ritme ook na 2024 vol kan houden, zal de tijd leren. Tot nu toe is dat in ieder geval gelukt.

Dit 'boekwerkje' is een soort blog-archief van 2024. Op de [website](#) blijft in principe een totaal van maximaal 52 blogs zichtbaar. De eerdere blogs worden per jaar in een pdf-formaat gebundeld en op de website openbaar gemaakt in het menu-item [Archiefkast](#).

De blogs worden gecontroleerd op het automatisch voorlezen in de leesmodus van Edge. Ook de automatische vertaling naar het Engels wordt regelmatig gecontroleerd. Daarmee kunnen ook onze Amerikaanse vrienden onze huis-, tuin- en keukenpraatjes volgen.

Verleden, heden en toekomst

Twee lange weekenden met de nodige feestdagen. Het kon niet op. Figuurlijk, maar ook letterlijk. Onvermijdelijk was er overdaad en waren er de nodige kliekjes. In de kast nog een paar producten die klaar lagen voor wat activiteit, maar daar zijn we simpelweg niet aan toegekomen. De dagen zijn voorbij gevlogen. Op het laatst weet je zowat niet meer in welke dag van de week je leeft.

Het hele afgelopen jaar is bij ons privé goed en rustig verlopen, maar in de wereld om ons heen was er van alles aan de hand. Oorlogen, terreur en allerhande protesten. Al met al heel veel onvrede. Mondiaal is 2023 voor mij een jaar om snel te vergeten.

Ook in ons land is de onvrede binnengeslopen. Na corona zijn we misschien te individualistisch geworden. Velen hebben alleen contact met gelijkgestemden. We moeten weer leren met elkaar verbonden te zijn. Het geluk van allen nastreven in plaats van het succes van onszelf of de eigen groep. Deze week was in mijn oorspronkelijk beroep letterlijk de tijd om de balans op te maken. Was het afgelopen jaar in control? Zijn de doelen bereikt? Daarbij een boekhoudkundige analyse van het afgelopen jaar. De (financiële) planning voor het komende jaar werd vaak nog even bijgesteld. Daarbij moest je balanceren om de juiste keuzes te maken.

Wat het nieuwe jaar zou brengen was altijd al onzeker. We hebben misschien de goede voornemens. Hopelijk kunnen we ze uitvoeren. Mijn goede voornemen voor het komende jaar is trouwens het voorkomen van teleurstellingen als gevolg van niet geslaagde voornemens. Met andere woorden: Ik probeer hoog gespannen verwachtingen te voorkomen.

Aan de wand van mijn kantoor hing in het verleden een afbeelding van de Zonnewijzerpoort van de Prinsentuin in Groningen. De originele foto heb ik niet meer, dus dit keer een bijgesneden foto van internet*. Het eerste deel van de Latijnse spreuk aan de bovenzijde betekent zoveel als: "De verleden tijd is niets. De toekomst onzeker. Het heden instabiel." Dat deel geeft op dit moment mijn gevoel aardig weer. Het laatste deel betekent: "Pas op dat u uw tijd niet verloren laat gaan." Daarin zit mijn/onze eigen verantwoordelijkheid. Mijn gevoel en gedachten lijken wat

pessimistisch. Toch hoop ik oprecht dat de wereld het komende jaar meer vrede en vreedzame mensen zal hebben. Hopelijk zijn we in staat om te komen tot een stabielere samenleving. De polarisatie moet ieder eens gaan tegenstaan. Vooral na het warme kerstgevoel.

Een keer moet het besef komen dat we met onvrede en boosheid niet veel verder komen. Mijn vader zei altijd dat je boos halfweg was. Je moest immers ook weer rustig worden. En in mijn beleving mag 'halfweg' met twee woorden als 'half weg' geschreven worden. In boosheid verlies je een deel van jezelf.

Ik wens iedereen een vreedzaam jaar met veel en verscheiden onderlinge verbinding toe.

* Bouwe Brouwer, CC BY-SA 3.0 <<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>>, via Wikimedia Commons.

Tags: [Herinneringen](#), [Verwachtingen](#), [Nieuwjaar](#)

Lavendel

Lavendel in de tuin heeft voordelen. Het is een mooie en makkelijke plant. Van vrijkomend zaad zijn eenvoudig nieuwe plantjes op te kweken. Je kunt de bloemen mooi drogen voor een frisse geur. En alles strak terugsnoeien is – ondanks alle adviezen op internet - echt niet nodig. Dan is er in de winter ook nog een verrassing.

Bloeiende lavendel vind ik mooi om te zien. Onze tuin haalt het niet bij de uitgestrekte lavendelvelden van Frankrijk, maar in onze kleine tuin staan toch een paar mooie groepjes lavendelplanten. En die hebben jaarrond de nodige voordelen.

Meestal lukt het om de planten twee keer per jaar te laten bloeien. Gedurende de bloei haal ik wat bosjes bloemstengels uit de tuin. Deze afgeknipte bloemaren kun je goed drogen en gebruiken als decoratie. Ook zijn ze handig om muffe geuren te voorkomen.

In onze tuin heeft lavendel ook de functie om vlinders en insecten te voeden. Bijen halen in alle rust de nectar uit de bloeiende bloemen. Bijkomend voordeel is dat wespen niet dol zijn op de geur van lavendel. Zij blijven dus weg. Mijn liefde voor vlinders en insecten heeft ook grenzen.

Het mooiste wat ik beleef aan de lavendel is in de winter. Puttertjes komen als groepje op onze lavendelplanten af. In vergelijking tot andere vinken heeft de putter een wat langere spitse snavel. Daarmee haalt hij makkelijk de lavendelzaadjes uit de uitgebloeide aren.

Het loont dus om niet alle lavendel voor de winter strak terug te snoeien. De puttertjes op de uitgebloeide lavendel hebben dat deze week weer bewezen. Het ziet er minder strak uit, maar dat is geen probleem. Als de oude planten wat uit vorm raken, kan ik ze eenvoudig vervangen door jong plantgoed. Ik heb altijd wel wat jonge planten in kweekbakken staan.

De puttertjes zijn trouwens moeilijk te fotograferen. Het zijn alerte, schichtige vogels en ze kondigen hun korte bezoeken niet aan. Een camera met optische zoom klaarzetten heeft dus weinig zin. Toch is het me dit keer gelukt om ze met de camera van mijn telefoon vast te leggen. En kort daarna vlogen ze alweer verder. Op zoek naar andere uitgebloeide lavendel of distels. Op internet zijn absoluut mooiere foto's van puttertjes te vinden. Zoek maar even op 'putter' of 'distelvink'. Maar de vogeltjes op deze foto waren heel even 'onze' puttertjes. Het zien van puttertjes op onze lavendel maakt me elk jaar

weer blij. Blij dat ik niet alle planten heb teruggesnoeid.

Tags: [Natuur](#), [Tuin](#), [Winter](#), [Fotografie](#)

Zaterdag 20 januari 2024, 11:15

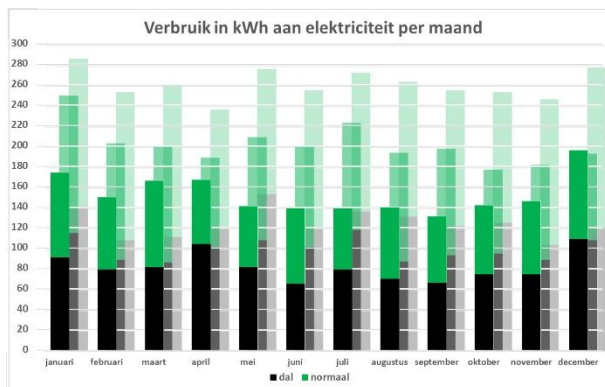
Energierapport

Deze week kreeg ik het maandelijkse mailtje over ons energieverbruik. Na afloop van een jaar is het goed even te evalueren en de cijfers van ons energierapport te bekijken. Lukt het om minder energie te verbruiken? En hebben onze maatregelen, zoals de in november 2022 ingevoerde ledverlichting, echt een positief effect?

Eerlijk is eerlijk. De afgelopen periode ben ik minder bewust bezig met energiebesparing. Wel lees ik de mails van de energieleverancier, maar daar ontdek ik meestal dat we goed bezig zijn. De laatste mail bevatte bijvoorbeeld een vragenlijst over de isolatie van ons huis. De slotconclusie is dat ons huis goed geïsoleerd is. Daarbij alleen de tip om goed te ventileren. En dat doen we al.

Onze energieleverancier garandeert in het nieuwe vaste contract groene stroom in te kopen. Die wordt dus opgewekt met wind- of zonne-energie. Dat is voor het klimaat al de eerste winst. Bij het gebruik van gas ligt dat anders. Dat blijft gewoon een fossiele brandstof, waarvan ook wij het verbruik graag willen afbouwen.

Ons energieverbruik is inmiddels behoorlijk laag. Wij wonen met twee personen in een ruime hoekwoning en zijn meestal beide thuis. De afgelopen maand gebruikten we 67% aan stroom ten opzichte van een gemiddeld 2-persoons huishouden. Het gasverbruik was 62% in vergelijking met een gemiddelde hoekwoning.

In de grafiek staat de vergelijking van de afgelopen 3 jaar. In 2023 was het totale stroomverbruik 77% van het verbruik in 2022. De eind 2022 doorgevoerde vervanging van de lampen door ledlampen heeft dus effect gehad. Ten opzichte van 2021 verbruikten we in 2023 nog geen 60%. Dus ook de eerdere vervanging van minder zuinige apparatuur heeft positief gewerkt.

Ons gasverbruik was in 2023 821 m³. Het grootste verschil was al eerder gemaakt, toen de

thermostaat een graadje lager werd gezet. Onze motivatie had toen vooral te maken met de Russische inval in Oekraïne en de afbouw van Russisch aardgas. Ondertussen speelde ook het klimaat een rol.

Ons verbruik daalde van 1.000 m³ in 2021 naar 825 m³ in 2022. Het lukt ons om het gasverbruik laag te houden. Wat we verstoken is natuurlijk voor een groot deel afhankelijk van het weer. Dat maakt vergelijking met andere jaren moeilijk.

Daarom kijk ik liever naar [het verbruik volgens de website van het Nibud](#). Het verbruik voor een hoekwoning staat daar op 1.370 m³. Een verbruik dat ongeveer gelijk of lager is aan het verbruik voor een gemiddelde flatwoning (volgens het Nibud 840 m³ per jaar) is voor ons volgens mij een mooi streven.

Over het geheel hebben we het afgelopen jaar voldoende op ons energierapport. Dat betekent niet, dat we er al zijn. Zoals bij elk rapport blijven er verbeterpuntjes. We gaan maar even doorsparen voor als de cv-ketel aan vervanging toe is.

Tags: [Energie](#), [Verlichting](#), [Huis](#)

Kijkje in de keuken

In 2023 heb ik op de zon- en feestdagen foto's gemaakt van wat bij ons op tafel kwam. Deels als herinnering, maar vooral als inspiratie. Soms weet je niet wat je wilt eten en dan is het handig om suggesties uit het verleden bij de hand te hebben.

Ik kook graag. Daarbij wil ik ook dat het er smakelijk uitziet als het op het bord ligt. En ik ben soms een beetje ouderwets. Ook met hoe we eten. Doordeweeks veelal met het bord op schoot voor het nieuws van zes uur, maar zondags en op feestdagen netjes aan de eettafel.

Elke week is van het voor-, hoofd- en nagerecht een foto gemaakt. Op die manier ontstond een chronologisch fotoverslag. Ik heb dat fotoverslag opgeknipt naar de seizoenen. Dus voor de winter, lente, zomer en herfst elk een afzonderlijk fotoverslag.

Voor de lente bevat de nodige feestdagen en is dus wat uitgebreider. Inmiddels zijn de vier pdf-bestanden te vinden in [onze digitale archiefkast](#) op onze website. Daar zijn nu ook de gedetailleerde boekjes van onze kerstmenu's te vinden.

Het is natuurlijk niet alle dagen feest. Doordeweeks zijn er bij ons 'eenvoudige doch voedzame maaltijden'. Elke week wel een pasta-maaltijd en/of een gerecht uit de Indische keuken. Bij voorkeur met zelf gesneden verse groenten. Afgelopen week bijvoorbeeld foo yong hai met garnalen.

Ik sta niet elke dag voor de kookplaat. Soms kiezen we voor makkelijk. De magnetron maaltijden van onze supermarkt smaken ons ook. Niet omdat we al toe zijn aan 'tafeltje dekje' maar gewoon omdat het af en toe even simpel kan.

Tags: [Keuken](#), [Fotografie](#), [Website](#)

Februari

Zaterdag 3 februari 2024, 11:15

Nog steeds

Nog steeds stuurt de Belastingdienst post digitaal én via PostNL. Nog steeds ontvang ik die vermaledijde blauwe envelop. Op 23 januari kreeg ik het bericht dat ik aangifte moet doen al digitaal in MijnOverheid.nl. En op 31 januari dezelfde brief fysiek in onze brievenbus. Beide gedateerd op 29 februari 2024. Het enige verschil is het toegevoegde retouradres in de papieren versie.

Nog steeds krijgt de helft van alle Nederlanders die blauwe envelop van de Belastingdienst. Mijn bericht van vorig jaar leverde de nodige reacties van gepensioneerde belastinginspecteurs op, maar alleen met excuses waarom verzending zowel digitaal als per post moet. Helaas geen enkele verandering bij de Belastingdienst.

Ik weiger te accepteren dat het de bedoeling is dat het klimaat hiermee belast wordt. Grote stapels briefpapier en enveloppen. Printers staan te grommen en stoten hun inkt af. Machines schuiven de brieven in enveloppen. Auto's brengen de post naar het verdeelcentrum van PostNL. De sorteermachine van PostNL verdeelt ze in stapels voor het hele land. Auto's van PostNL brengen de post naar de regionale verdeelcentra. De postbezorgers zorgen voor de uiteindelijke verspreiding. Er waren in 2022 ongeveer 8,8 miljoen aangiften en bijna evenzoveel zinloos verzonden brieven. En dan heb ik het alleen over de brieven waarin staat dat we aangifte moeten doen. Ik gun PostNL de inkomsten en vooral de medewerkers hun werk. De uitgaven van de Belastingdienst staan echter in geen verhouding tot het oplossen van een probleem bij een relatief beperkte groep mensen. En dat kost ons al jaren enorm veel geld.

De Wet elektronisch berichtenverkeer Belastingdienst is van kracht vanaf 2015. Bij de vaststelling van de uitvoeringsregeling is kritiek gekomen vanuit de Tweede Kamer. Er zou te weinig oog zijn voor de digitaal niet vaardige groepen. Dit is echter een relatief beperkte groep. Hoe zat het ook alweer met dat kanon en die mug?

Ik begrijp best dat er groepen zijn die moeite hebben met digitale post. Daar moet een oplossing voor geboden worden. Ondertussen is al op Prinsjesdag 2019 beloofd dat ik de mogelijkheid krijg om aan te geven dat ik toezending per post niet nodig vind. En nog steeds is het niet geregeld. Volgend jaar het 10-jarig jubileum van de Wet elektronisch berichtenverkeer Belastingdienst.

Nog steeds krijg ik ondertussen die blauwe envelop op de deurmat. Ik baal daarvan. Is er dan niemand bij de Belastingdienst, onze (demissionaire) regering of in de Tweede Kamer die daar een einde aan kan maken? Wordt er

gedacht dat dit klimaatneutraal is? Waarom moet er zoveel geld worden uitgegeven voor massale verzending per post?

Nog steeds is er geen klantenservice waar je je kunt uitschrijven voor deze ongewenste en onnodige post in je brievenbus. Anderzijds kunnen digibeten nog steeds niet hun antwoord aan de belastingdienst per post versturen. Nog steeds is er geen enkele actie bij de Belastingdienst om de beloften van onze regering na te komen. En ik blijf daarover zeuren. Nog steeds.

Tags: [Belastingdienst](#), [PostNL](#), [Administratie](#)

Digitale camera

Zo'n 20 jaar geleden kreeg ik mijn eerste digitale camera. Toen nog redelijk uniek. Nu worden de meeste foto's met een smartphone gemaakt. Dat deed je toen nog niet. Als je al een mobiele telefoon had, was die simpelweg bedoeld om er mee te bellen of sms-berichten te verzenden.

Al eerder schreef ik in dit blog over de opkomst van de digitale fotografie. Toen ik op 31 januari 2004 mijn eerste eigen digitale foto maakte, was dat met een bij een nieuwe laptop gekregen camera. Een Trust 550 Powercam.

De reden dat de camera bij de laptop geleverd werd, had vooral te maken met het bijgeleverde statiefje. Die camera kon namelijk dienen als webcam. Die functie was toen nog niet in mijn laptop ingebouwd.

Naar huidige begrippen was de kwaliteit van mijn eerste digitale foto's nog laag. Met 1.3 megapixel zouden we nu geen genoeg nemen. Hoewel je dit formaat nog veel tegen komt bij intercom- of bewakingscamera's.

Voor de begrippen van toen hadden de foto's een redelijke kwaliteit, Je moest echter geen wonderen verwachten. Voor foto's die ik op groot formaat wilde afdrukken gebruikte ik liever mijn analoge spiegelreflexcamera.

De mogelijkheden van digitale camera's werden steeds uitgebreider en de kwaliteit van de opnamen natuurlijk stukken beter. Ik heb daar veel en best wel mooie foto's mee gemaakt. En voor bepaalde foto's pak ik nog steeds liever een digitale camera.

Voor de meeste foto's gebruik ik echter de camera van mijn relatief eenvoudige smartphone. Met 50.0 megapixels voldoet die erg goed. Ook heeft die smartphone een afzonderlijke macrolens en mogelijkheden voor bijvoorbeeld panorama-opnamen.

Even terug naar de camera uit 2004. Het omgaan met de gemaakte foto's was toen complexer. Mijn camera had een eigen intern (SDRAM) geheugen van 8Mb. Daar kon je circa 50 van de door deze camera gemaakte foto's in kwijt.

Je moest de niet oplaadbare batterijen trouwens wel op tijd vervangen. Vooral als er veel geflitst was. Wanneer de batterijen langere tijd leeg waren, was je de foto's uit het interne heugen namelijk kwijt.

Gelukkig kon ik een losse SD-geheugenkaart in de camera schuiven. Daarop bleven de foto's wel bewaard. Voor de rest vergde het gewoon

discipline om gemaakte foto's zo snel mogelijk met de meegeleverde USB-kabel naar je computer te kopiëren.

Nu worden de foto's van mijn smartphone, vrijwel direct, in de cloud gezet. Geen gemier met kabels, SD-kaartjes of ingewikkelde synchronisatie. Een gemaakte foto is gewoon direct zichtbaar op al mijn digitale apparaten.

Tags: [Fotografie](#), [Digitaal](#), [Herinneringen](#)

Viooltjes uit Nes

Wat mij betreft mag het wel voorjaar worden. Genieten in de zon en van al het nieuwe leven. Ik weet het. De lente begint pas over een maand, maar toch Een echte winter is het immers ook niet. De natuur staat al in 'standje voorjaar'. Tijd om de patio op te fleuren.

Afgelopen week waren we op bezoek in [het dorp Nes van de gemeente Noardeast-Fryslân](#). Er zijn meer plaatsen met die naam, maar dit Nes ligt aan de Waddenzee bij Lauwersoog en is eerder een dorpje dan een dorp.

Qua oppervlak is de bebouwde kom van Nes minder dan 15 hectare en volgens de website van de gemeente heeft het 390 inwoners. Een klein dorpje dus, maar er staan wel twee mooie kerken. Op de satellietfoto van Nes is - met een oppervlak van een voetbalveld - "De Kas" echter het meest opvallende bouwsel.

Ik zocht plantgoed voor onze patio, dus toen we in Nes waren ben ik even naar "De Kas" gelopen, Via Facebook had ik al vernomen dat de plaatselijke kweker gestart was met de verkoop van zijn viooltje. Dit jaar een paar weken eerder dan normaal. En ze zagen er weer goed uit.

Zoals de kweker zelf opmerkte: De viooltjes zijn zover. Ik kan ze verkopen en dan hoef ik er zelf niet meer op te passen. Dat oppassen wilde ik wel voor een paar van zijn plantjes overnemen. En zo te zien had hij nog genoeg voorraad staan om zelf op te passen.

Ik ben ondertussen blij met de twee trays viooltjes die ik gekocht heb. Het zijn mooie plantjes met de nodige bloemen en bloemknopjes. Wat ik misschien nog belangrijker vond: Die frisse gezonde kluit wortels die ik bij het planten kon aanschouwen.

Inmiddels sieren de gevulde hanging baskets onze patio. Hopelijk lukt het me de viooltjes goed te verzorgen en nog iets door te laten groeien. Gegeven eerdere ervaringen met plantgoed van deze kweker zal dat waarschijnlijk wel lukken. Als ik er tenminste goed op pas.

Tags: [Tuin](#), [Planten](#), [Voorjaar](#)

MAX

En plotseling is het dan zover. Je besluit lid te worden van omroep MAX. Eerlijk gezegd met enige terughoudendheid. Oud worden willen de meesten, maar oud zijn En toch heb ik de stap genomen. Gewoon om er eerlijk voor uit te komen. Ik behoor tot de doelgroep.

In een eerder blog schreef ik al dat wij van de TV-generatie zijn. Langzaam maar zeker kom je er achter dat daarin je belangstelling opschuift. Steeds vaker komen bij ons de uitzendingen van omroep MAX de huiskamer binnen.

Wij kijken nog best gevarieerd. De diverse nieuwsrubrieken en talkshows meestal op het moment dat ze worden uitgezonden. Hooguit met enige vertraging. Veel van de overige programma's worden door ons opgeslagen bij de provider.

Tot afgelopen week raadpleegde ik daarvoor de tv-gids digitaal. Gewoon via de knop op de afstandsbediening of via de KPN-app op de smartphone. Dat voldeed prima, omdat ik dan gelijk de gewenste programma's kon laten opnemen.

Daarna kijken we wanneer we er zelf zin in hebben. Met het mes op tafel tijdens de lunch. Voor de duidelijkheid: Die MAX-quiz tijdens de bammetjes. En als er bezoek komt is er alle rust en ruimte en kijken we op een ander moment verder.

Ondertussen hebben we ook een proefabonnement op MAX-magazine. Weer ouderwets een tv-gids in huis. En eigenlijk vind ik dat best handig. Al bladerend, met een kopje koffie in de hand, kijken wat er de komende week wordt uitgezonden.

In die tv-gids staan trouwens artikelen die passen bij onze levensfase. Informatie over gezondheid, financiën en levensvragen. Leerzame achtergronden, interviews en verhalen die je ontspannen.

Is dit een tv-gids met interessante artikelen of een weekblad met een tv-gids?. Mij maakt het

niet uit. Over een paar weken zien we wel of het ons bevalt. Deze stap is nog niet definitief, maar hij lijkt wel genomen te worden.

Ondertussen zien we ons lidmaatschap van omroep MAX ook als een statement. Graag steunen we de zwijgende meerderheid en niet de 'ongehoorden'. Daarom mag MAX van ons iets harder groeien.

En eerlijk is eerlijk. De programma's van omroep MAX spreken mij steeds meer aan. Zolang het duurt ligt bijvoorbeeld mijn voorkeur bij Op1 bij de woensdagavond. Met het MAX-duo Charles en Carrie.

De slotconclusie is helder. Ik begin met al die MAX-programma's en de tv-gids op tafel al op een echte pensionado te lijken. Het enige wat nog ontbreekt is de AOW en het echte pensioen.

Tags: [Televisie](#), [Pensioen](#), [Analoog](#)

Vertrouwen

Afgelopen donderdag kreeg ik een vragenlijst over het gemak van het doen van aangifte voor de inkomstenbelasting 2023. Eigenlijk een onderzoek of ik er tegenop zag of erop vertrouwde de aangifte eenvoudig te kunnen verzenden. Ruim een kwart van de aangiften worden door betaalde adviseurs ingevuld. Al met al een reden om daar eens goed over na te denken.

Toen zij nog leefden vulde ik voor mijn ouders het belastingformulier in. Niet omdat ze laaggeletterd waren, maar ze vertrouwden niet op het eigen vermogen om het ontvangen formulier in te vullen.

Eens per jaar nam ik de belastingalmanak mee bij mijn bezoeken aan het ouderlijk huis. De benodigde documenten waren al door mijn moeder klaargelegd. De ziektekosten en de giften had ze al uitgeschreven op lijstjes. Na de check van de bankafschriften of er niets vergeten was, kon het formulier worden ingevuld. Het was niet zo heel ingewikkeld.

Eigenlijk had mijn moeder het zelf gekund. Jammer dat zij zichzelf daarin niet vertrouwde. Ze vertrouwde mij én de belastingdienst immers wel. Mijn ouders hoefden alleen maar te "tekenen bij het kruisje".

Inmiddels heeft de belastingdienst de slogan "Leuker kunnen we het niet maken. Wel makkelijker." De aanschaf van een belastingalmanak is niet meer nodig. Aftrekposten zijn versoberd en de regels een stuk eenvoudiger. De informatie op de site van de belastingdienst helpt bij het beantwoorden van vragen.

Toch gebruikt ruim 25% van de belastingplichtigen gewoontegetrouw de diensten van een boekhouder of een belastingadviseur. Vaak is dat niet meer nodig. Maar ja. Mensen vertrouwen zichzelf of de belastingdienst niet. En de berichten in de media laten dat vertrouwen alleen maar dalen.

Daardoor hebben die boekhouders en belastingadviseurs nog steeds werk, terwijl alles veel eenvoudiger is geworden. Zij zullen hun cliënten misschien zeggen dat ze het zelf kunnen, maar ik denk dat de meesten het vertrouwen in de belastingdienst graag laag houden. Dat levert immers inkomsten op.

Eigen kopie, niet opsturen

Verzonden: Aangifte Inkomstenbelasting 2023

Ik heb gisteren heel eenvoudig aangifte kunnen doen. Ik moet toegeven dat ik er door een slechte nachtrust vroeg bij was. Toch was alles netjes van te voren ingevuld. Nog even de aftrekposten bekeken en dat was het dan. Alle ingevulde gegevens waren exact gelijk aan mijn eigen vooraf gemaakte concept-aangifte.

Zelfs de optimale verdeling van de aftrekposten kwam exact overeen met het al becijferde gunstigste eindresultaat. Na een paar vragen over eventuele veranderingen in onze situatie kon ik de aangifte na korte tijd met mijn DigiD bevestigen. Het leek op het oude "tekenen bij het kruisje".

In 1921 zei Lenin: "Vertrouwen is goed, controle is beter." En dat is van toepassing op de vooraf ingevulde gegevens van de belastingdienst. Toch bleek mij, dat de door de belastingdienst vooraf ingevulde aangifte te vertrouwen was.

Aan dat vertrouwen zal de belastingdienst meer kunnen werken. Daardoor zullen mensen het eerder aandurven om hun digitale aangifte zelf te doen. Misschien dit jaar nog met een goede bekende die over de schouder meekijkt.

Tenslotte blijven er mensen die echt geholpen moeten worden. Dat was al zo bij de papieren aangifte en dat zal ook bij de digitale aangifte het geval zijn. Hopelijk zijn er vrijwilligers die daarbij kunnen helpen. En als je graag een boekhouder betaald is dat ook prima.

Tags: [Herinneringen](#), [Belastingdienst](#), [Administratie](#)

Voorjaar

We hadden deze week mooi weer. In het vorige weekend liet een dagpauwoog zich al in volle glorie zien. De krokussen zijn uitgebloeid en de vaste planten lopen uit. De forsythia bloeit. Na een lang najaar is het voorjaar begonnen.

Ik ben iemand die niet zit te wachten op ijspret. Jammer voor degenen die daar wel van genieten, maar ik was blij met de zachte winter. En over bijna twee weken begint de astronomische lente. Buiten staat alles al in standje voorjaar. En daar geniet ik van.

De patio is een paar weken geleden al versierd met mooie viooltjes. De tegels en het zitje waren toen nog groen van de algen. Daar heb ik de oude hogedrukspuit even voor uit de kast gehaald. Sorry voor de herrie, maar ik moest even.

Voor de zekerheid heb ik de stoeltjes nog een keer ingespoten met de groene-aanslag-verwijderaar. We hadden een natte herfst en een vochtige winter zonder strenge vorst. De algen konden daardoor lekker groeien, maar nu zijn ze weer weg.

Ondertussen kunnen we genieten van het buitenleven. Hier en daar komt al weer wat tevoorschijn. Laat het voorjaar maar komen. Bloeiende narcissen, uitbottende bladknoppen in de bomen en hagen, lieveheersbeestjes die al rondscharrelen.

De "Week van de Lentekriebels" was dit jaar wat eerder vanwege de Ramadan. Dat paste per ongeluk mooi met de klimatologische ontwikkelingen. Hoe verontrustend die ook zijn.

Een dagpauwoog was al vroeg uit zijn schuilplaats gekropen. Eigenlijk een zomervlinder. In de winter was hij verstopt, maar nu kwam hij tevoorschijn om zich voort te kunnen planten. Afgelopen zondag stond hij zich op het trottoir te warmen.

De zon had de betontegels al een beetje warm gemaakt. Dit was voor de vlinder een mooi plekje om zijn bonte vleugels te laten zien. Ik had dit jaar al wel wat vlinders gezien, maar dit was de eerste die ik op de foto kon zetten. Hij liet zich mooi fotograferen voor hij weer verder fladderde.

Ik hoop dat er snel veel vlinders zijn. Ook voor onze oppashond. Deze 12-jarige kleine vriend heeft de sneeuwvlokken dit jaar een beetje moeten missen, maar straks kan hij weer achter de vlinders aan dartelen. Altijd een mooi tafereeltje. Even weer puppy-gedrag. Even spelen met de vlinders.

Tags: [Voorjaar](#), [Tuin](#), [Fotografie](#)

Op zijn Paasbest

Op de laatste dag van deze maand is het Eerste Paasdag. Pasen heeft voor mij eigenlijk meer inhoud dan Kerst. Het is – als feest van de opstanding - bij uitstek een feest voor een nieuw begin. En dat vieren wij straks. Op zijn Paasbest.

Een minder bekende zegswijze is “Men roept zo lang Pasen, tot het eens komt.” Het betekent zoveel als vooruitzien of zelfs hunkeren naar een feestelijke gebeurtenis. Zoals een kind de nachtjes slapen aftelt tot een verjaardag.

Zo is het misschien ook wel met deze blog. Ik zie al geruime tijd uit naar de Paasdagen. Feestdagen met extra gezelligheid. Misschien met bezoek dat al of niet wil meegenieten van een brunch of diner. De sfeer van collectieve feestdagen. Nog 14 nachtjes slapen.

En zo kabbelen we voort richting Pasen. De paastakken staan al even in huis. Dit jaar met de aanpassing van de versiering aan het nieuwe interieur. Een geplande vervanging van meubilair is naar voren gehaald. Het was ondertussen tijd voor iets nieuws.

Op zijn Paasbest. Deze oude uitdrukking wees oorspronkelijk op het gebruik om met Pasen nieuwe kleren aan te trekken. Eerlijk gezegd ken ik dat nog vanuit mijn jeugd. Net voor Pasen werden de zondagse kleren voor de aanstaande zomer gekocht.

Dit gebruik is voor het overgrote deel verdwenen. Net als de voorjaarsschoonmaak. Al eerder schreef ik over het gebruik om in het voorjaar de kachel te poetsen en het huis op te ruimen. Het interieur werd voor Pasen in een nieuw jasje gestoken. Op zijn Paasbest.

Met onze nieuwe stoelen komt dat gevoel van toen bij mij weer terug. Net als nieuwe kleren geeft de nieuwe inrichting blijheid en een beetje trots. Soms moet ik even wennen. De loopjes in de kamer zijn net even anders. En dan ontdek ik dat ik beter even om kan lopen.

In de korte route staan die paastakken nog een beetje in de weg. Daar heeft onze oppashond geen last van. Die past zich makkelijk aan. Waar zijn kleedjes liggen, maakt voor Boots niet zo veel uit. Als ze er maar liggen om in de buurt van ons te kunnen blijven.

Tags: [Voorjaar](#), [Pasen](#), [Huis](#), [Gezellig](#)

Militaire Historie

Een goede vriendin nodigde ons uit om samen een bezoek te brengen aan het Oorlogs- en Garnizoensmuseum 'De Smederij' van het Platform Militaire Historie in Ede. Zelf heb ik het grootste deel van mijn militaire dienstplicht vervuld in Ede, maar ik was nog nooit in 'De Smederij' geweest.

Aanleiding voor een bezoek aan 'De Smederij' was de daar opgezette expositie 'Ede 1945-1950: Wederopbouw en uitzending naar Nederlands-Indië'. Deze expositie is al enige tijd geleden van start gegaan en nog tot juli 2024 te zien (informatie via [deze link](#)).

Afgelopen woensdag werden we door onze vriendin ontvangen op het oude kazerneterrein. Tot 2010 had Ede een groot garnizoen. In dat jaar zijn de kazernecomplexen overgedragen aan de Gemeente Ede. Gelukkig zijn veel van de oude gebouwen behouden gebleven.

Voor mij was het verrassend dat ik in de expositie veel objecten met een herinnering zag. Bijvoorbeeld de souvenirs die door militairen waren meegenomen toen Nederland zich terugtrok. Bijna identieke houtsnijwerken stonden in het verleden in het huis van mijn grootouders omdat twee van hun zonen hun dienstplicht in Indonesië moesten vervullen.

Ook andere elementen kwamen naar voren in mijn herinnering. Deels vanuit mijn jeugd omdat ik in de buurt van het garnizoen opgroeide. Tevens zaken die bij het onderzoek naar het verleden van mijn ouders naar voren waren gekomen of bij mij bekend waren omdat mijn ouders daar over vertelden.

In de expositie was naast de periode 1945-1950 een deel nog ingericht met elementen uit de Tweede Wereldoorlog en de geschiedenis van het Edese garnizoen. Dat garnizoen is – samen met de ENKA - van groot belang geweest voor de ontwikkeling van het dorpje Ede naar wat nu Ede-Stad genoemd wordt.

Gelukkig was er ook aandacht voor degenen die vanuit de Molukken naar Nederland kwamen. Meestal waren dat militairen van het Koninklijk Nederlandsch-Indisch Leger (KNIL). Ze noemden het repatriëring, maar feitelijk waren het vluchtelingen die huis en haard moesten verlaten omdat zij loyaal gebleven waren aan het Nederlandse bestuur.

Zelf ben ik voor de militaire dienstplicht in 1981 opgeleid bij het Regiment Van Heutsz. Dat was de opvolger van het KNIL. Ter herinnering aan het KNIL-verleden droegen we een zwarte militaire koppel (broekriem) en stropdas. Overigens dragen ze die nog steeds bij het Regiment Van Heutsz (nu het 12e Infanteriebataljon Luchtmobiel).

Zelf draag ik die oude zwarte koppel al 43 jaar regelmatig. Toen ik na de militaire opleiding ingedeeld werd bij de 25ste Afdeling Lichte Lucht doelartillerie (25Afdl lua) moest ik die 'KNIL-koppel' inleveren, maar ik koos ervoor hem

even kwijt te zijn. De foerier van de Mauritskazerne in Ede baalde stevig, want de zwarte koppels waren in die tijd gewild.

In het museum kon ik mijn echtgenote de gewone koppel nog even aanwijzen. Al met al had de expositie voor mij veel meer details die herinneringen oproepen. Misschien nog maar eens in die historie duiken. Mede door de zeer prettige en leerzame rondleiding is een bezoek aan dit museum namelijk echt een aanrader.

Tags: [Herinneringen](#), [Dienstplicht](#), [Omgeving](#), [Geschiedenis](#)

Vastentijd

Op deze Stille Zaterdag val ik een beetje stil. Tegen mijn gewoonte in heb ik even niet zo veel praatjes. Ik ben deze week namelijk ongewild aan het vasten geweest. En dat vrat aan mijn gewicht, humeur en aan mijn energie.

Vandaag is het de laatste dag van de Christelijke vastenperiode. In die traditie moet je degenen die vasten trouwens met een kaarsje zoeken. Zelf houd ik me ook niet aan die gewoonte, maar ongewild ben ik de afgelopen week toch aan het vasten geweest. Niet uit overtuiging. Mijn lijf wilde gewoon even niets.

Ondertussen zijn mijn burens wel overtuigd aan het vasten. Vrijwillig en met een positieve instelling. De Ramadan duurt nog tot Aïd al-Fitr dat op 10 april begint. Zij leven in deze tijd elke dag toe naar de Iftar. De maaltijd na zonsondergang in de Ramadan.

Ik kan met ze meeleven. Ik heb aan den lijve ondervonden wat het is om een paar dagen niet te eten. Mijn gewicht en humeur daalden flink. Daardoor is ook de energie minder.

Het enthousiasme van de burens krikt mijn energie wat op. Ik kijk vol ontzag naar mijn buurman, die elke dag trouw – net voor de zon ondergaat – het verse eten voor de Iftar gaat halen. Zij houden dat elk jaar een maand vol. Daar heb ik respect voor.

Medisch gezien is bij mij alles onder controle (van de arts 😊). Ik ben oprecht dankbaar dat we hier zo'n goede en vriendelijke zorg hebben. Dankzij de snel beschikbare en goede poliklinische begeleiding kan ik met een relatief gerust gemoed Pasen gaan vieren.

Een oorzaak voor het opvlammen van de oude kwaal is niet gevonden. Dat is al bijna 10 jaar het geval. Niet voor niets wordt het een chronische aandoening genoemd. Er volgen nog wel wat onderzoeken, maar ik verwacht daar niet veel nieuws van.

Nu eerst maar even wat verloren gewicht terugkrijgen. De arts had het nog over aanvullende drinkvoeding, maar dat heb ik vrij resoluut afgeslagen. Ik wil me tijdens de paasdagen niet met zulke flesjes vullen, maar met andere etenswaren energie opdoen.

En eerlijk gezegd heb ik inmiddels weer zin in de Paasdagen. De planning is rond. We weten wie er komt en wat we willen eten. De boodschappen zijn in huis. Ik wens u goede en vrolijke Paasdagen.

Tags: [Humeur](#), [Pasen](#)

April

Zaterdag 6 april 2024, 11:15

Paasmenu

Afgelopen weekend vierden we Pasen. Twee feestdagen om in de keuken een mooi menu klaar te maken. Bij Pasen is er immers volop ruimte voor lichte ingrediënten die bij het voorjaar passen.

Dit keer een keukenpraatje dat weinig woorden nodig heeft. Alleen de plaatjes van de twee menu's. Het heeft ons gesmaakt.

Tags: [Voorjaar](#), [Pasen](#), [Feestmenu](#), [Keuken](#)

Voorjaar in de voortuin

Deze keer een kort 'tuinpraatje'. Het is volop lente. De planten hebben genoten van de hogere temperaturen en de recente regenval. Daardoor genieten wij nu van het voorjaar in de voortuin.

Onze voortuin is in 2008 aangelegd. Het is niet veel meer dan een smalle tuin met een langgerekte border. De beplanting is bijna allemaal nog origineel. We hebben er al 16 jaar plezier van. De gesloten vak-beplanting loopt weer mooi uit. Bijna de hele border staat strak dicht. Alleen waar vorig jaar nog hoge margrieten stonden is dit jaar wat ruimte ontstaan.

De bloemen van de bruidsbloem (*Deutzia*) zijn grotendeels open. Het frisse groen en de witte bloemtrossen zijn een lust voor het oog.

De knoppen van de lage tuinhortensia beginnen al te kleuren, wat dit jaar opvallend vroeg is. Gewoonlijk bloeit deze variëteit (*Hydrangea serrata* 'Forget Me Not') van juni tot en met augustus.

De ganzerik (*Potentilla fruticosa*) heeft al de eerste bloemen geopend. Een maand eerder dan gebruikelijk. Deze plant blijft bloeien tot het einde van de zomer.

Tussen de teruggesnoeide spierstruik (*Spiraea decumbens*) en lavendel is ruimte ontstaan. De aanwezige sieruien (*Allium*) werden verdrongen door de inmiddels verwijderde oude margrieten.

Het blad van de resterende sieruien wordt trouwens opgegeten door slakken. In het najaar zal ik waarschijnlijk nieuwe bollen moeten poten en een gifvrije list tegen de slakken moeten verzinnen.

De oude margrieten zijn verhuisd naar andere tuinen. Op de ontstane ruimte staan nu de lagere Spaanse soortgenoten. In het najaar kunnen we beslissen wat ik daar ga planten.

Al met al blijft het een onderhoudsarme tuin. Daar was bij het ontwerp al over nagedacht. Ruimte voor ongewenste kruiden is er bijna niet. Ook daardoor geniet ik nu van het voorjaar in de voortuin.

Tags: [Tuin](#), [Planten](#), [Voorjaar](#)

Lange Jaap

In mijn leeftijdsgroep is Jaap een veel voorkomende roepnaam. Vanwege mijn lengte werd ik regelmatig Lange Jaap genoemd. Vooral wanneer er meer personen met die voornaam in een groep waren. Deze blog gaat echter over een andere Lange Jaap.

Afgelopen week waren we een paar dagen in de kop van Noord-Holland. Daar staat de vuurtoren Lange Jaap in Huisduinen bij Den Helder. Het is een van de drie gietijzeren vuurtorens die in Nederland te vinden zijn.

De Lange Jaap is gebouwd in 1878 en is de hoogste gietijzeren vuurtoren van Europa. De toren bestaat uit aan elkaar geschroefde gietijzeren platen, waardoor de vuurtoren erg zwaar is (ruim 500.000 kilo). Dit soort vuurtorens kwamen in het nieuws vanwege gebreken. De Lange Jaap vertoonde vanaf 1998 scheuren in de vloeren en wanden. Aanvankelijk dreigde sloop. Inmiddels worden de plannen voor het behoud van deze vuurtorens uitgewerkt.

Rijkswaterstaat wil de cultuurhistorische waarde behouden en de levensduur verlengen. De plannen daarvoor zijn door Rijkswaterstaat in de gemeente Den Helder gepresenteerd.

Wij verbleven in het vakantiepark Ooghduynen in Julianadorp en konden elke avond het licht van de Lange Jaap (4 flitsen per 20 seconden) vanuit het keukenraam zien. Het leek dichtbij, maar een meting in Google-maps leerde me dat het hemelsbreed toch 7 kilometer ver was.

Een bezoek aan deze vuurtoren kon niet uitblijven. Donderdag waren we in fort Kijkduin en konden mooi even een paar foto's van Lange Jaap maken. Inmiddels zijn de veiligheidsmaatregelen rond de toren (een permanent 70 meter veiligheidsgebied) afgeschaald. Alleen bij zeer harde wind wordt die ruimte rond de toren vrij gehouden.

In bovenstaande foto is te zien dat het een imposant bouwwerk is. Vooral wanneer je bedenkt dat hij bijna 150 jaar geleden gebouwd is. Tegenwoordig worden gigantische windmolens in het landschap geplaatst, maar de

middelen die daarbij gebruikt worden had men toen nog niet.

De vuurtoren is met zijn ruim 63 meter de naam Lange Jaap zondermeer waard. Ik ben blij dat de Lange Jaap nog lang behouden blijft. En wanneer ze me nu Lange Jaap noemen, kan ik altijd zeggen "Die staat nog steeds in Den Helder".

Tags: [Geschiedenis](#), [Vakantie](#), [Recreatie](#)

Familiegeschiedenis

Afgelopen week kwam plotseling een foto van mijn vader in beeld bij het NOS-Achtuurjournaal. Zij zonden een item uit over de aanwezigheid van Joodse gevangenen in kamp Amersfoort. Zelf was mijn vader niet van Joodse afkomst, maar toch was zijn foto herkenbaar in beeld.

Het journaal bestede afgelopen donderdag aandacht aan het feit dat het kamp Amersfoort tijdens de Tweede Wereldoorlog een grotere rol heeft vervuld bij de vervolging en vernietiging van Joden dan tot nu toe werd gedacht. Zeker in deze tijd is het van belang dat deze geschiedenis voor het voetlicht komt. Het bekend worden van deze nieuwe historische informatie van Kamp Amersfoort draagt immers bij aan de kennis over de Tweede Wereldoorlog als geheel. Wat er gebeurde mogen we niet vergeten en we moeten uit die geschiedenis blijven leren voor het heden en een betere toekomst.

In het nieuwsitem kwam vrijwel direct een foto* van mijn vader in beeld. Voor de duidelijkheid: Hij was geen Jood, maar wel een gevangene van het Duitse regiem in de Tweede Wereldoorlog. Onder andere heeft hij gevangen gezeten in het kamp Amersfoort.

Zijn foto is opgenomen in de collectie die de gevangenen van dit kamp een gezicht geeft. Kort na mijn onderzoek naar de geschiedenis van zijn gevangenschap werd de foto toegevoegd. Dit relatief nieuwe initiatief brengt het lijden van onze voorouders dichterbij.

Het is mij onduidelijk waarom juist zijn foto zo prominent getoond werd. Frans van Steenbeek is tijdens de Tweede Wereldoorlog op verschillende plaatsen gevangen gehouden, maar heeft, in tegenstelling tot vele van zijn Joodse en andere landgenoten, de oorlog gelukkig wel overleefd.

Mijn vader was evenmin een grote verzetsheld. Hij koesterde wel een diepe antipathie tegen het nationaalsocialisme, wat leidde tot zijn passieve verzet. Hij weigerde pertinent voor de Duitse bezetters te werken en werd daarvoor, als enige in onze gemeente, op last van de SD opgepakt.

En toch vervult het mij met enige trots dat hij afgelopen donderdag weer in beeld is gekomen. Als zoon heb ik gezien wat de oorlog met mijn vader deed, ook al sprak hij er zelf niet over.

Vooral om zijn geschiedenis door te geven aan mijn kinderen, heb ik enkele jaren geleden onderzoek gedaan naar zijn gevangenschap. De resultaten van dat onderzoek, die nu openbaar zijn, zijn te vinden via [deze link](#).

* De foto is van de Fremdenpas die mijn vader ontving toen hij in maart 1944 vanuit kamp Amersfoort naar Duitsland was afgevoerd.

Tags: [Geschiedenis](#), [Genealogie](#), [Televisie](#)

Wateroverlast

Afgelopen donderdag kregen we een hevige regenbui. Weerman Reinier van den Berg beschreef de hagelstenen in het weerbericht als 'zo groot als duiveneieren'. Hoewel ik niet vaak duiveneieren zie, waren de hagelstenen met een diameter van 2 tot 3 centimeter inderdaad aanzienlijk groot.

Tegenwoordig ervaren we regelmatig extreem weer, wat mij zorgen baart. Hoewel het hier niet tot grote rampen leidt, zijn er wereldwijd situaties met betreurenswaardige slachtoffers.

Menselijke activiteiten hebben soms een directe invloed. Zo waren er in november overstromingen in Dubai, die mogelijk mede veroorzaakt waren door 'cloud seeding'. In Nederland speelt dit niet, maar klimaatverandering zorgt wel voor extremere pieken en dalen in het weer.

Deze week hadden we in Ede te maken met hevige regen. Hoewel deze niet zo omvangrijk was als de regen in Dubai, was het toch een flinke bui. Onze riolering kon het water niet aan. Dit hoort misschien bij de gevolgen van extreem weer, maar het blijft spannend.

Het resultaat was een overstroomde straat en delen van het trottoir die onder water stonden. In huis zagen we dat het waterpeil in de gootsteen en het toilet steeg. Gelukkig hadden we geen schade of overstromingen in huis. Het waterpeil had echter niet veel hoger moeten stijgen.

Na de heftigste regenval verzamelden een aantal burens zich buiten. Iedereen had wel een mening, maar slechts een paar mensen pakten het probleem daadwerkelijk aan. Dankzij mijn ervaring bij de afdeling Beheer wist ik gelukkig wat te doen.

Ik heb voor dit soort situaties een puthaak, die ik van onze rioolbeheerder heb gekregen. De brandweer hoefde voor het water in onze straat niet te komen. We hebben het zelf opgelost. Gewoon de juiste put openen en een paar keer de straatkolken schoonvegen. Het probleem was al snel verholpen. En dan ontdek je dat sommige kolken niet naar behoren functioneren. Blijkbaar worden ze ook gebruikt om cement of gips weg te spoelen. Het verbaast me dan ook niet dat deze kolken hun functie hadden verloren.

Ik heb de gemeente via een melding verzocht de kolken te controleren. Tegelijkertijd kan er dan gekeken worden of de stankschermen nog juist zijn opgehangen. Vorig jaar was er buiten af en toe een rioollucht bij droog weer.

Wateroverlast zal zich in Nederland steeds vaker voordoen, vooral bij hevige regenval. We moeten soms water op de straat accepteren, aangezien niet elke bui direct verwerkt kan worden.

Het verbaasde me daarom niet dat de medewerker van de meldlijn de klacht met een welgemeend praatje wilde afhandelen. Ik heb hem mijn achtergrond uitgelegd. Gelukkig toonde hij begrip voor de situatie. De inspectie van de kolken zal spoedig plaatsvinden.

Update 6 mei 2024: De reiniging en inspectie van de kolken heeft vandaag plaatsgevonden. Complimenten voor de Gemeente Ede en de ACV.

Tags: [Huis](#), [Omgeving](#), [Natuur](#)

Volgens plan

"I love it when a plan comes together." Een bekende uitspraak van Hannibal in de klassieke tv-serie 'The A-Team', die velen uit mijn generatie wekelijks via hun televisie hoorden. "Ik vind het fijn wanneer een plan tot een goed einde wordt gebracht."

In mijn werk had ik veel met planning te maken. Dit gold niet alleen voor projecten, maar ook voor de dagelijkse taken die gepland moesten worden in termen van tijd, personeel en financiën.

Vooral bij aanvang van een project merkte ik vaak een grenzeloos optimisme. Men had een houding van: "We zetten onze schouders eronder. Tegenslagen bestaan niet, dus onvoorzien hoeft niet. Wat onmogelijk lijkt, maken we mogelijk. Alles is realiseerbaar voor de laagste prijs." Met die instelling werden tijdens de zogenaamde initiatieffase de planningen opgesteld.

De gevolgen werden later duidelijk: deadlines werden gemist en de begroting werd aanzienlijk overschreden. Hier waren en zijn vele voorbeelden van te noemen. Ik realiseerde me al snel: het is beter realistisch dan optimistisch te zijn. Ik vond het fijn als een plan tot een goed einde werd gebracht. Eerlijk gezegd, heb ik daar voordeel uit gehaald. Als projectleider stelde ik planningen op die naar mijn mening haalbaar waren. Hierdoor kreeg ik lof wanneer we op tijd klaar waren en ook nog eens binnen het budget bleven. Opdrachtgevers stelden dat op prijs.

Die truc was mij eigen geworden. Het ging wel eens mis, maar meestal slaagde ik erin een project succesvol en op tijd af te ronden. Geen onrealistisch hoge verwachtingen bij het maken van de planning, maar een realistisch plan om teleurstellingen te vermijden.

Terwijl ik het fotoboek van onze recente midweek in Julianadorp maakte, kwamen deze mijmeringen bij me naar boven. Het gevoel van een volbracht project begon tijdens het inplakken van de herinneringen weer terug te komen. "We hebben gedaan wat we wilden doen."

De geplande activiteiten van onze vakantie waren niet ambitieus. Er was rekening gehouden met slecht weer. Het budget was van te voren bekeken. Toegangskaarten, parkeertickets, veerbootovertochten en restaurant-reserveringen waren allemaal tijdig online

geregeld.

Wij voelden ons daar prettig bij. Dat was het belangrijkste, dat we in alle rust van onze vakantie konden genieten. Uiteindelijk zijn de herinneringen vastgelegd in een fotoboek. Geheel volgens plan en inmiddels voltooid. We vinden het fijn dat ons vakantieplan tot een goed einde is gebracht.

Tags: [Herinneringen](#), [Vakantie](#), [Fotografie](#)

Akkoord

In de nieuwsberichten van deze week stond de vorming van het nieuwe kabinet centraal. Er ligt een rechts akkoord op hoofdlijnen van 26 kantjes en een budgettaire bijlage van 12 pagina's. Beide documenten zijn te downloaden van de site kabinetsformatie2023.nl.

De verkiezingsresultaten van november 2023 hebben de vorming van deze coalitie mogelijk gemaakt. Het vertegenwoordigt een democratische keuze. De kiezers ontvangen wat zij wilden. Een zeer rechts kabinet met een akkoord op hoofdlijnen.

Het akkoord en de bijlage zijn beide het lezen waard. Vooral de bijlage laat zien hoe het nieuwe kabinet de financiering voor hun beleid ten aanzien van middeninkomens en ondernemers regelt. Voor die twee groepen meevallers door bezuinigingen op onder meer onderwijs, gezondheidszorg en sociale uitkeringen.

Beloften aan kiezers worden niet ingelost of staan in de ijskast. De veel genoemde 'bestaanszekerheid' en bestrijding van de armoede komt nauwelijks terug in het akkoord. De nu geboden vooruitgang zit vooral in de groep van werkenden met een middeninkomen.

Het begrip armoede wordt alleen genoemd in de context dat de (kinder-)armoede niet mag toenemen boven het niveau van het referentiejaar 2024. Anders gezegd: Er worden geen maatregelen genomen om de (kinder-)armoede te verminderen. Het mag op dit niveau blijven.

In dezelfde alinea wordt nog even een open deur ingetrapt. Als je erop vooruit wilt gaan, moet je gewoon meer gaan werken. Ik heb niet de indruk dat deze partijen ook maar iets snappen van de achterliggende oorzaken van de (kinder-)armoede in onze achterstandswijken.

De laagstbetaalden en degenen die afhankelijk zijn van een (te) lage uitkering winnen niets bij dit akkoord. De voorgenomen verhoging van het minimumloon wordt wegbezuinigd voor de dekking van de vooruitgang van de middeninkomens.

Het afschaffen van het eigen risico voor de zorgverzekering is omgezet naar een daling in 2027. De mensen met lage inkomens schieten daar niets mee op. Het lijkt een goed resultaat, maar feitelijk wordt dit voordeel bij de lage inkomens weer even zo hard teruggepakt.

Waarschijnlijk ontdekken de kiezers pas na de volgende verkiezingen voor de Tweede Kamer dat dit voordeel een lagere zorgtoeslag opleverde. De arbeidsongeschikten raken daarnaast ook de bijdrage ziektekosten arbeidsongeschikten kwijt. Zij die een lage WIA-uitkering hebben worden dus dubbel gepakt.

Ook heeft het akkoord een zeer duidelijke anti-Europa toon. De regelgeving van Europa moet worden aangepast op wat Wilders (asiel) en Van der Plas (landbouw) wenselijk achten. En dat moet gewoon gebeuren. "Als ieder denkt zoals zij, dan heeft Europa geen probleem".

De stempassen voor de Europese Parlementsverkiezingen zijn ondertussen bij ons bezorgd. Na het invullen van de stemwijzer en het kieskompas, weet ik welke partijen en personen mijn standpunten het beste vertegenwoordigen.

Met "hoop, lef en trots" zullen de partijen van de nieuwe coalitie echter aangeven dat zij de overwinning ook in Europa verdienen. Omdat zij een akkoord hebben gemaakt en hun stem ook in Europa nodig is.

Voor onze economie is Nederland echter volledig afhankelijk van het buitenland. Het plaatsen van een hek om Nederland met een groot slot erop zal desastreus zijn voor onze economie. Samenwerking

binnen en met Europa is noodzakelijk. Een Europees parlement dat een gezamenlijke visie heeft en verstandig beleid formuleert, is essentieel.

Met dat in gedachten, is het raadzaam om een of meerdere stemwijzers in te vullen voordat u op 6 juni uw stem uitbrengt op de kandidaat die u de komende vijf jaar zal vertegenwoordigen.

Tags: [Verkiezingen](#), [Verwachtingen](#)

Feestelijke lentemenu's

De lente brengt verschillende feestdagen met zich mee. Het biedt de perfecte kans om in de keuken een mooi hoofdgerecht te bereiden. En bij het serveren hoort natuurlijk ook een prachtig opgemaakt bord. We hebben ervan genoten.

Hoewel mijn culinaire voorkeur uitgaat naar de herfst met zijn robuustere gerechten zoals wild, spruitjes en kool, vind ik het ook heerlijk om tijdens de lente met al haar feestdagen in de keuken te staan.

Ik ben grootgebracht met goed en smakelijk bereid eten. De zondagse maaltijd was altijd divers, met gekookte aardappelen en seizoensgroenten bij het vlees, en in de zomer aangevuld met simpele kropsla.

Hoewel mijn moeder een uitmuntende kokkin was, zou ze - als ze nog geleefd had - waarschijnlijk verbaasd zijn geweest over onze moderne gerechten.

De magnetron bestond eind vorige eeuw wel, maar mijn moeder bezat er geen. Daarom kon zij de groenten niet in de magnetron stomen. De airfryer moest nog uitgevonden worden.

Wat we tegenwoordig vrij eenvoudig zelf kunnen bereiden, was aan het einde van de vorige eeuw voornamelijk te vinden in dure restaurants. Mijn ouders hadden daar destijds geen budget voor. Nu is veel meer in de eigen keuken mogelijk.

Een filmpje in het blog toonde de hoofdgerechten van de feestdagen. Eerste en tweede Paasdag, Koningsdag, Bevrijdingsdag, Hemelvaartsdag, Moederdag en uiteindelijk de twee Pinksterdagen. Het voorjaar is een periode vol feestelijkheden.

Het brengt ook een scala aan lichte en kleurrijke maaltijden. De magnetron en airfryer zijn uitstekend voor het bereiden van gezonde gerechten, terwijl ze ook de levendige kleuren van de verse groenten behouden.

We hebben allerlei ingrediënten beschikbaar. De supermarktkoeling biedt een

overvloed aan slasoorten en melanges. In de zomer hoeft niet elke zondag dezelfde kropsla met een gekookt ei geserveerd te worden.

De collectieve feestdagen zijn bijna weer voorbij. Alleen Vaderdag valt nog in de astronomische lente, maar ik besteed daar al jaren zo min mogelijk aandacht aan. Het is hooguit een excuus om iets langer in de keuken te staan.

Tags: [Voorjaar](#), [Feestmenu](#), [Keuken](#), [Herinneringen](#)

Juni

Zaterdag 1 juni 2024, 11:15

Hortensia's

Hortensia's zijn een tijdje uit de gratie geweest, maar tegenwoordig zijn ze weer volop te zien. Ze sieren al eeuwenlang onze tuinen. Ik vind het een elegante plant en bovendien vereisen hortensia's niet veel onderhoud. Perfect voor deze luie tuinier.

Dit jaar vertonen de hortensia's in onze tuin veel knoppen. Dit kan te maken hebben met de weersomstandigheden, maar ik heb het snoeien uitgevoerd volgens instructies die ik op het internet kon vinden. Dat kan geholpen hebben.

De klimhortensia's, waar ik vorig jaar al over schreef, hebben ook dit jaar weer volop gebloeid. In de smalle tuin aan de voor- en zijkant van ons huis staan enkele grote hortensiaplanten. Deze planten staan fors in de knop, dus we kunnen een overvloed aan bloemen verwachten.

Door de jaren heen zijn de planten letterlijk uit de kluiten gewassen. De prachtig samengestelde bloemschermen vertonen diverse vormen. Sommige soorten hebben voornamelijk steriele lokbloemen, terwijl andere soorten juist in het centrum veel vruchtbare kleine bloemen laten zien.

De planten laten - door hun holle stengels - trouwens altijd duidelijk merken wanneer ze water nodig hebben. Dat zal deze zomer een mooie graadmeter zijn om op tijd in te grijpen. Door de regen van dit voorjaar hebben ze de afgelopen weken echter meer dan genoeg

gehad.

Als luie tuinier ben ik zeer tevreden over onze hortensia's; ze vergen weinig onderhoud en zorgen deze zomer voor een overvloed aan bloemen in onze tuin. Wat wil je nog meer?

Tags: [Tuin](#), [Planten](#)

Marktplaats

Hoewel ik zeker niet kan concurreren met de deelnemers van "Het Perfecte Plaatje", geniet ik toch enorm van fotografie. Ik had al een tijdje een verlanglijstje voor een spiegelreflexcamera en deze week heb ik de benodigde items van die lijst gekocht.

Zodra het vakantiegeld op de bankrekeningen staat, word je overspoeld met aanbiedingen. Elk zichzelf respecterend bedrijf presenteert 'deals' die je zogenaamd niet mag missen. Echter, of dit daadwerkelijk de meest voordelige manier is om iets aan te schaffen, is nog maar de vraag.

Veel mensen doen impulsaankopen die uiteindelijk ongebruikt in de kast belanden. Daardoor een volle kast en een lege spaarrekening. Slimme mensen proberen dit om te keren door deze artikelen dan toch maar tweedehands te verkopen.

Een andere groep laat zich door aanbiedingen verleiden om de nieuwste versie van een bestaand product te kopen. Het technisch nog lang niet verouderde model wordt dan weggegooid, of in het beste geval tweedehands verkocht.

Marktplaats is daarom een uitstekend platform. De artikelen die weinig gebruikt zijn, zijn meestal nog in uitstekende staat. Bovendien biedt het platform "kopersbescherming". Je betaalt voorafgaand aan de verzending, maar de verkoper ontvangt het geld pas nadat je het artikel in goede staat hebt ontvangen.

Door bij drie verschillende verkopers te kopen, heb ik de gewenste Canon EOS 2000D camera met accessoires voor een lage prijs kunnen aanschaffen. Bovendien kreeg ik van de verkopers nog extra accessoires meegeleverd.

Ik vind het prima als er kleine gebruikssporen zichtbaar zijn. De werking van alle artikelen is uitstekend en daar gaat het immers om. De teller op de camera toont aan dat er nog niet veel foto's mee zijn gemaakt.

De firmware van de camera was nog de originele versie, maar op de Canon-website was al een update beschikbaar. Deze heb ik moeiteloos

kunnen installeren. Bovendien waren er handige software voor de laptop en een bedieningsapp voor op mijn telefoon te vinden. Al met al kan deze tweedehands camera nog jaren mee.

Het slot van het liedje is dat ik de door mij gewenste moderne camera met accessoires voor een zeer gunstige prijs heb kunnen kopen. Het is een camera voor gelegenheden, waar je heel bewust die mooie rugzak voor pakt.

Ik zal de camera op mijn telefoon zeker nog blijven gebruiken voor dagelijkse foto's, maar ondertussen ben ik de mogelijkheden van mijn nieuwe camera aan het verkennen. De eerste resultaten zijn veelbelovend.

Tags: [Fotografie](#), [Digitaal](#)

Zaterdag 15 juni 2024, 11:15

Familieomstandigheden

Vanwege een overlijden in de familie is er deze week geen praatje.

Bijen voeren

Rond deze tijd van het jaar laten zich de nodige insecten zien. De planten in onze tuin zijn daarvoor speciaal uitgekozen. De hortensia's en lavendel rond ons huis staan nu volop in bloei. Het bloemenmengsel op het dakterras begint ook langzaam in bloei te komen. Dit alles dient als voedsel voor insecten en bijen.

Er zijn nog al wat zorgen rond biodiversiteit. In stedelijke gebieden lijkt het aantal insectensoorten af te nemen. Hoewel ik niet voldoende kennis heb om dit te beoordelen, kan ik wel de plantkeuze in onze tuin aanpassen aan de adviezen van organisaties zoals Natuurmonumenten.

Bij het selecteren van planten en zaadmengsels die de gewenste insecten aantrekken, houd ik ook rekening met mijn eigen voorkeuren. Ik ben niet bepaald fan van muggen en wespen, dus je vindt lavendel bij onze zitplekken. Dit helpt om muggen en wespen op een afstand te houden, terwijl bijen zich juist van dichtbij laten fotograferen.

Naast wilde insecten en bijen, zijn in onze tuin ook honingbijen te vinden. De hortensia's en lavendel zijn bijzonder populair bij deze kleine wezens. Ik hoop dat ze hier voldoende voedsel kunnen vinden.

Hoewel ze geen rugnummers dragen, heb ik wel een vermoeden van hun thuisbasis. In onze directe omgeving bevindt zich een bijenstal van de [Bijenhoudersvereniging Veluwezoom Ede](#). Deze vereniging van imkers is al meer dan 125 jaar actief in onze regio. Ze beheren verschillende stallen, waarvan één bij publieksboerderij De Proosdij staat.

In Rooms Katholieke gebieden zie je vaak afbeeldingen van Sint Ambrosius in of bij dit soort stallen. Ambrosius is de patroonheilige van imkers. In onze overwegend protestantse regio werden vroeger bij bijenstallen eerder de voormalige bestuursleden geëerd.

Meer dan 40 jaar geleden woonde ik in de buurt van de bijenstal 't Immeloo aan de Kreelseweg, waar het standbeeld van de biddende imker van Joh. Weijland staat. Dit standbeeld huisvest zelf ook een bijenwoning. Gedurende mijn tijd daar, moest ik vaak de stalmeester bellen vanwege zwermende bijen.

Hier zie ik niet snel een zwerm verschijnen. Maar als dat toch het geval is, weet ik dat ik Henk of Jaap kan bellen. Dat is een andere Jaap. Mij niet bellen. Bij een zwerm van soms wel duizenden geagiteerde bijen ben ik ook geen held.

Tags: [Natuur](#), [Tuin](#), [Omgeving](#), [Fotografie](#)

Veteranendag

Vandaag eren en waarderen we de Nederlandse veteranen die onder oorlogsomstandigheden of tijdens vredesoperaties ons land hebben gediend. De Nederlandse Veteranendag. Oorspronkelijk gehouden op 29 juni ter ere van prins Bernhard, maar deze dag wordt sinds 2009 officieel gevierd op de laatste zaterdag van juni.

Een van onze dochters werd in maart 2009 voor een jaar uitgezonden naar Afghanistan als reserveofficier. Ze maakte deel uit van de Task Force Uruzgan onder leiding van de destijds dienstdoende brigadegeneraals Middendorp en (Marc) Van Uhm.

Die Internationale Veiligheidsbijstandsmacht (International Security Assistance Force – ISAF) heeft "hulp en samenwerking" als wapenspreuk. Dit ging verder dan alleen ontwikkelingssamenwerking. Het was een zeer grote vredesmissie.

In de oorlog in Afghanistan was het oorspronkelijke doel van de ISAF om Kabul te bevrijden van de Taliban en Al-Qaeda, en om steun te bieden aan de Afghaanse krijgsheren en de overgangsregering van Karzai.

Gedurende bijna twee decennia zijn ongeveer 30.000 Nederlandse militairen uitgezonden naar Afghanistan. Vijfentwintig van hen zijn niet levend teruggekeerd. Vele anderen hebben fysieke of mentale verwondingen opgelopen.

De inzet van Nederlandse militairen beperkte zich niet tot de strijd in Afghanistan. Na de Tweede Wereldoorlog hebben zowel beroepsmilitairen als dienstplichtigen aan verschillende vredesmissies deelgenomen. Bovendien is daarbij ook veel reservepersoneel, dat naast hun civiele beroep militaire trainingen volgde, uitgezonden.

Normaal gesproken zou onze dochter thuis aandacht besteden aan Veteranendag. Echter, ze verblijft voor haar werk momenteel bijna 8.000 kilometer van haar thuisbasis. Aangezien ze nu fulltime voor Defensie werkt, zal ze ook daar stilstaan bij deze dag. Het is voor haar echter niet mogelijk om thuis de vlag uit te hangen.

Daarom heb ik vandaag heel bewust zelf al vroeg onze vlag uitgehangen. Iedereen die namens ons aan militaire operaties deelneemt, verdient respect. Dit geldt niet alleen voor degenen die zorg nodig hebben door fysieke of mentale

trauma's, maar ook voor degenen die ogenschijnlijk ongedeerd uit de strijd zijn gekomen.

We eren en waarderen daarmee alle Nederlandse veteranen die onder oorlogsomstandigheden of tijdens vredesoperaties ons land hebben gediend.

Tags: [Herinneringen](#), [Familie](#), [Geschiedenis](#)

Juli

Zaterdag 6 juli 2024, 11:15

Post

In onze wijk is een nieuwe postbezorger gekomen en dat maakt me niet blij. Onze post arriveert soms laat in de avond. Hoewel ik begrip heb voor de zorgen omtrent personeelstekort, lijkt het personeel al te anticiperen op de wetswijzigingen die het management wil laten doorvoeren.

De meeste bedrijven en organisaties versturen hun berichten tegenwoordig digitaal, wat ik een goede zaak vind. Ik zou het zelfs op prijs stellen als de Belastingdienst ons de keuze zou bieden om geen papieren post te ontvangen. Dat ik daardoor nu € 1,14 voor een postzegel moet betalen, neem ik voor lief.

"Een kaartje, kleine moeite, groot plezier," daar ben ik nog steeds van overtuigd. Gewoon die klassieke attente aandacht. Het is een vaste waarde in het bedrijfsleven en een charmant gebaar in de privésfeer. Persoonlijke aandacht en soms wat vrolijkheid brengen. Ik heb weer de nodige postzegels ingeslagen.

Ondanks de prijsverhoging staat de dagelijkse postbezorging verder onder druk. De directie van PostNL is van mening dat het acceptabel is als zij er 2 tot 3 dagen over doet om de post te laten bezorgen. Dit resulteert erin dat de postbezorger nog maar twee keer in plaats van vijf keer per week langs komt.

Het versturen van een felicitatiekaart per post wordt daardoor steeds minder aantrekkelijk. Binnenkort moet je de verjaardagskaart voor je neefje of nichtje al ver van tevoren versturen, in de hoop dat de ouders de kaart bewaren en aan het kind geven op de daadwerkelijke verjaardag.

Het is op zich geen probleem, maar het sturen van een opkikker naar het ziekenhuis wordt binnenkort zinloos. Tegen de tijd dat de kaart de kamer van de patiënt bereikt, heeft deze het ziekenhuis al verlaten. Gelukkig beschikt ons ziekenhuis over vrijwilligers die digitaal verzonden kaarten bij de patiënten bezorgen.

Momenteel heeft PostNL in feite een monopoliepositie, waardoor het bedrijf de vrijheid heeft om prijzen te verhogen en de servicekwaliteit te verminderen. Een wetswijziging is hiervoor nodig, echter werkt de wetgever tot op heden steeds mee. Dit is trouwens dezelfde wetgever die van mening is dat alle blauwe enveloppen nog steeds op de traditionele manier verzonden dienen te worden.

Het is vreemd. Iedereen wordt volgens onze wetgevers geacht te accepteren dat de Belastingdienst onnodig veel analoge brieven per jaar verstuurt. Tegelijkertijd lijkt het erop dat dezelfde wetgever de traditionele postbezorging om zeep helpt.

De enige oplossing voor het dilemma van de blauwe envelop lijkt het opheffen van de Belastingdienst te zijn, maar ongetwijfeld zal daar wel weer een uitzondering op worden verzonnen.

Tags: [PostNL](#), [Humeur](#), [Kaartjes](#)

Vakantiegevoel

"Mijn raad is deze: trek, zodra het vakantie is, uw schoenen uit en ga languit in een ruststoel liggen met het uitzicht op uw eigen tuin. Gij zijt nu omgeven door alles wat u nodig hebt. Het ontbreekt u aan niets. Zie de reisbussen, stampvol met moderne martelaren, langs uw huis voorbijrazen. Ge zit er niet in." (Godfried Bomans, 20 juni 1970)

Het bovenstaande citaat las ik op sociale media. Dergelijke uitspraken van Bomans waren te verwachten bij de start van de zomervakantie. Een jaar later bracht hij een week door op Rottumerplaat, een onbewoond eiland in de Waddenzee. In 1971 was dit in Nederland groot nieuws. Achteraf vond Bomans deze enkele week op Rottumerplaat een martelgang vol van somberheid en eenzaamheid. In zijn dagboek schreef hij: *"Ik ben een sociaal dier. Je hebt natuurlijk de natuur, maar na vijf-en-een-halve dag ben ik tot de ontdekking gekomen dat de omtrek van Haarlem veel mooier is."* Het ideale vakantiegevoel lag voor hem dus ergens tussen een overvolle reisbus en een verblijf op een onbewoond eiland. Wat het exact werd heeft hij echter niet meer kunnen ervaren. Vijf maanden na zijn verblijf op Rottumerplaat overleed de 58-jarige Godfried Bomans op 22 december 1971 in Bloemendaal.

Mijn optimale vakantiegevoel zit ook ergens tussen die uitersten. Extreme situaties zijn niet aan mij besteed. Lange reizen met vakantiebussen of vliegtuigen vermijd ik. Onlangs hoorde ik nog over een negen uur durende vlucht met een schreeuwend kind aan boord van een overvol vliegtuig.

Ik geef de voorkeur aan een relatief korte reis binnen Nederland met mijn geliefde. Even weg van de dagelijkse routine. Een kort bezoek aan een onbekende omgeving. Samen op pad om te genieten van een beetje luxe. Ontspanning in alle rust. Buiten de schoolvakanties en ver weg van het massatoerisme en de bijbehorende kitsch.

Vaste lezers van dit blog zijn al bekend met mijn voorkeur: *"Samen in een huisje."* Mijn ideale vakantie brengt me naar een comfortabel vakantiehuysje, voorzien van de nodige luxe. Dit komt ook figuurlijk het dichtst in de buurt van ons thuis. Zoals Bomans zei: *"omgeven door alles wat u nodig hebt"*. Voor het najaar is al een midweek geboekt.

Deze zomervakantie volg ik echter de raad van Bomans. Soms zittend op het bankje bij het keukenraam, soms op de koele patio of op het dakterras waar een zacht briesje waait. Met mijn schoenen uit, ontspannen achteroverleunend,

geniet ik van mijn vertrouwde groene omgeving.

Volgeladen campers en bussen rijden voorbij, terwijl anderen in overvolle vliegtuigen over mij heen naar verre en drukke toeristische oorden reizen. Ik ben opgelucht dat ik niet in een van die voer- of vliegtuigen zit.

Ik geniet van de rust in mijn eigen omgeving en groet de vriendelijke passant terwijl ik nog een paar hoofdstukken lees van een favoriete auteur. Dat is deze zomer mijn vakantiegevoel. Ik wens iedereen een mooie en goede vakantie.

Tags: [Zomer](#), [Vakantie](#), [Recreatie](#), [Huis](#), [Omgeving](#)

Zomers symbool

In de laatste regio zijn de schoolvakanties nu ook begonnen. En dus is er de nodige drukte op Nederlandse wegen en de vliegvelden. Een wereldwijde computerstoring helpt daar niet bij. Ondertussen zijn de typisch zomerse bloemen in de aanbieding.

De start van deze zomer is eindelijk merkbaar. Mensen vertonen ander gedrag. Voor velen begint een periode van vakantie en ontspanning, iets waar reikhalzend naar uitgekeken is. De zware laatste loodjes van leerlingen en leraren zijn dan snel naar de achtergrond verdwenen.

De natuur heeft eindelijk de zomerse modus. Het onbestendige weer heeft wel invloed gehad. Omroep Gelderland meldde een tekort aan gladiolen voor de wandelaars van de Nijmeegse Vierdaagse. Desondanks deed dit niets af aan de feestvreugde op de Via Gladiola.

Niet alleen gladiolen zijn een zomers symbool. Zonnebloemen hebben zeker ook een symbolische waarde voor velen. Al langere tijd is bijvoorbeeld Stichting De Zonnebloem bekend om haar zonnige vakantiehuizen voor volwassenen met een fysieke beperking.

Al tien jaar lang dient de zonnebloem ook als symbool bij de herdenking van de MH17-ramp. De zonnebloemen in Vijfhuizen symboliseren de velden in Oekraïne waar de wrakstukken van de neergehaalde MH17 neerkwamen. Wat een schrijnend contrast zal dat zijn geweest.

Tijdens de reportages van de Tour de France zie ik ook bloeiende zonnebloemvelden. De bloemen zijn zowel letterlijk als figuurlijk schitterend. Sommige handzaam en ideaal als snijbloem, terwijl andere, die metershoog zijn, in de velden staan voor de productie van zonnebloemolie of zonnebloempitten.

Zonnebloemen richten zich naar de zon. Wanneer de zon ondergaat, wijzen de bloemen naar het westen. Bij zonsopgang hebben de bloemen zich nog niet naar het oosten gekeerd, waardoor je de zon achter de bloemen ziet opkomen.

Ik ervoer dat fenomeen lang geleden tijdens een vakantietrip. Toen we richting de Dordogne reden en mijn medereizigers eindelijk in slaap gevallen waren, zag ik in de buurt van Limoges vanuit de auto hoe de zon opkwam achter de bloemen. Het gaf me direct een intens zomers gevoel.

Jammer genoeg kon ik op de snelweg geen foto maken, maar ik heb in stilte genoten en het beeld vastgelegd als een mooie zomerse herinnering. Daardoor is de zonnebloem voor mij bij uitstek het symbool van de zomer.

Tags: [Zomer](#), [Herinneringen](#), [Planten](#), [Natuur](#)

Modeltreinen

Op een recente poster van Loesje staat de tekst: "Modeltreinen. Mijn opa gaat weer interrailen op zijn zolderkamer." Dit zou zo door een van mijn kleinkinderen gezegd kunnen zijn. Onder ons tweepersoons logeerbed bevindt zich namelijk een vrij grote, vrijrijdbare treinplaat.

In de tekst van Loesje is het woordje 'weer' niet helemaal op mij van toepassing. Ik reisde niet met een Interrail-kaart van 240 gulden door Europa, maar met een Tienertoerkaart van 20 gulden door Nederland.

Voordat ik op Tienertoer ging, was mijn ervaring met treinen beperkt tot een modeltrein. Het begon allemaal met een startersset van Märklin, die ik geleidelijk uitbreidde met wissels en extra sporen. Daarnaast voegde ik gebouwen van Faller toe, die je zelf in elkaar moest zetten.

Met kippengaas en papier-maché maakte ik een berg met een tunnel. Zo had ik bij de trein een berglandschap en een eenvoudig dorpje. In mijn fantasie kon ik met die trein op vakantie naar de Alpen.

Een paar jaar terug heb ik het oude materiaal van de bergzolder gehaald en op een grote plaat gezet. De kleinkinderen dienden als perfect excuus om een nieuwe treinbaan te creëren. Compleet met een rangeerterrein en een nieuw berglandschap met tunnels.

Het oude locomotiefje werkte niet goed, dus had ik een goed werkende tweede starters-set aangeschaft. Ik kocht die set trouwens van iemand die net als machinist bij de NS met echte treinen mocht rijden.

Met die tweede set had ik de beschikking over twee transformatoren, extra rails en een paar extra wagonnetjes. Het was voor mij een goede reden om op Marktplaats een iets luxer los locomotiefje te kopen.

De hernieuwde treinplaat is inmiddels een paar jaar oud. Ondertussen zijn de kleinkinderen natuurlijk ook een paar jaar ouder en is hun interesse in de treinbaan verminderd. Tijdens bezoeken blijft de treinplaat steeds vaker onder het logeerbed.

Daar staat hij niemand in de weg. Soms bekruipt me echter het gevoel dat het tijd is om alles weer naar de bergzolder te verbannen. Gelukkig was een van de kleinkinderen afgelopen weekend nog met de treintjes aan het spelen.

De werking van alles heeft voor haar geen geheimen meer. Wanneer ze klaar is, laat ze alles netjes achter: de lichtjes uit en de transformatoren zonder spanning. Ik hoef er niet meer naar om te kijken; de treinplaat staat weer onder het logeerbed. En af en toe kijk ik zelf of alles nog een beetje werkt. Nog steeds ben ik blij met het eindresultaat en laat ik de treintjes een paar rondjes rijden. Op het rangeerterreintje wissel ik wat wagonnetjes en verzet een paar autootjes.

Ik was even aan het interrailen op de tweede verdieping en ik kom op de begane grond weer terug in het hier en nu.

Tags: [Hobby](#), [Familie](#)

Augustus

Zaterdag 3 augustus 2024, 11:15

Zomers weekmenu

Dagelijks streef ik ernaar om "een eenvoudige doch voedzame maaltijd" te bereiden. Maar naarmate de temperatuur stijgt, neemt de eetlust af. Het wordt steeds moeilijker om een aantrekkelijk en gevarieerd weekmenu te bedenken. Mijn culinaire creativiteit verdwijnt als sneeuw voor de zon.

In het verleden heb ik als secretaris van een raadscommissie op verzoek van de voorzitter vaak "een eenvoudige doch voedzame maaltijd" op de agenda gezet. Vooral wanneer er 's middags een excursie gepland stond en 's avonds een vergadering.

De voorzitter gaf met zijn verzoek aan dat er een gezonde maaltijd zonder poespas geserveerd moest worden in of vanuit het personeelsrestaurant. Bijvoorbeeld een stampotbuffet in de herfst of winter. Het streven naar een "eenvoudige doch voedzame maaltijd" probeer ik ook door te voeren in onze dagelijkse warme maaltijden. In de meeste seizoenen is dit vrij eenvoudig, maar in de zomer begint het op een uitdaging te lijken.

In de eerste vier weken van de zomer was alles nog makkelijk. De temperaturen waren gematigd, wat leidde tot een overvloed aan gevarieerde ideeën. Het resultaat is op foto's vastgelegd en verwerkt in een [animatie](#).

Voor de zondag een voor-, hoofd- en nagerecht. De maaltijden van de zes overige dagen bestaan voornamelijk uit het hoofdgerecht. Eventuele toetjes komen bij ons doordeweeks min of meer kant en klaar uit de winkel.

Nu de temperaturen stijgen, merk ik dat mijn eetlust en creativiteit afnemen. Dit heeft niets te maken met het aanbod van voedingsmiddelen.

De keuze in de winkels is nog steeds divers. Ondanks het gebrek aan trek zal ik een menu voor de komende week moeten samenstellen.

Maaltijd- en pastasalades nemen de plaats in van het traditionele AGV'tje. Of verse slamelanges vervangen simpelweg de gekookte groenten. Een zelfgemaakte groentequiche smaakt ook als deze is afgekoeld. Pizza, pasta en patat kan altijd wel.

De ideeën beginnen te stromen. Ik heb een concept voor het komende weekmenu. De details moeten nog uitgewerkt worden. Zodra ik de boodschappen heb gedaan, kan ik een zomers weekmenu samenstellen. Smakelijk eten!

Tags: [Keuken](#), [Zomer](#), [Planning](#)

Klaagzang op de heide

Deze week kwam ik tijdens een fietstochtje op de Ginkelse heide. Ik had gehoord dat de heide dit jaar eerder in bloei stond dan gebruikelijk. Vol verwachting hoopte ik prachtige heidevelden te kunnen fotograferen, maar tot mijn teleurstelling was er nauwelijks heide te bekennen.

Onze heide is landelijk vooral bekend door de dropping van geallieerde militairen tijdens operatie Market Garden in 1944. In september, precies 80 jaar later, zal dit weer herdacht worden met [de Airborne luchtlanding en herdenking op de Ginkelse Heide](#).

Over twee weken hebben we ook de jaarlijkse Heideweek weer. De heide die gebruikt wordt voor de versieringen komt echter al jaren van buitenaf. Op de Ginkelse heide bloeien nog slechts enkele heidepollen en van een echt heidegebied is nauwelijks sprake.

De Edese heidevelden hebben de beschermde status als Natura 2000-gebied, maar door de neerslag van stikstof is de heideplant als dominante vegetatie verdrongen. Op de foto van afgelopen week is zelfs geen bloeiende heide meer te herkennen. En daarvan kunnen we het heidehaantje niet echt de schuld geven.

De heide transformeert zich al jaren naar een ruig graslandschap. Het beheer van het Ministerie van Defensie is gericht op de functie als militair oefenterrein en in veel mindere mate op natuur. Er worden wel twee schaapskuddes ingezet om vergrassing tegen te gaan, maar die voorkomen

de effecten van (intensieve) veehouderij en verkeer niet.

Het gecontroleerd afbranden van de heide, zoals dat eerder wel gebeurde, is met de kennis van nu geen optie meer. Het geeft pioniersplanten en heide wel ruimte, maar daarbij komt zoveel CO² vrij, dat dit schadelijk is voor het klimaat. Ook dood je daarmee zandhagedissen en andere dieren die op en in onze heide leven.

Langer geleden werd er kavel voor kavel geplagd, wat leidde tot de verjonging van de heide. Door de onnatuurlijk verrijkte bovenlaag te verwijderen, werd de bodem verschaald. Dat bood jonge heideplanten de kans om zich te ontwikkelen en opnieuw een prominente plaats in te nemen.

De huidige bovenlaag bevat zoveel voedingsstoffen dat het geschikt zou zijn voor compostering, maar dat is waarschijnlijk (nog) niet rendabel te krijgen. Bovendien zullen bestuurders misschien bezwaarprocedures van niet goed geïnformeerde burgers vrezen.

Wij branden de heide dus niet meer, maar ondertussen importeren we voor de potgrond van onze perk- en potplantjes turf uit de hoogveengebieden van Oost-Europa. Nu ontstaat daar flinke klimaatschade vanwege de enorme CO²-uitstoot die vrijkomt tijdens de winning van deze turf.

Het ouderwets plaggen van onze heide zou een win-win situatie kunnen opleveren. Een goed beheer van de natuur zou - misschien met een beetje subsidie voor ons Natura-2000 gebied - weer bloeiende heide kunnen opleveren en gedeeltelijk de verwoesting van hoogveengebieden elders kunnen voorkomen.

Ik hoop oprecht, dat Ede ooit weer op de kaart gezet wordt als plaats die mede bekend is vanwege de prachtige heidevelden. Dat is volgens mij het enige historisch juiste decor voor de Airborne luchtlandingen en rechtvaardigt het ook in de toekomst dat we hier de Heideweek vieren.

Tags: [Omgeving](#), [Natuur](#), [Ede](#)

Autoweek

Tegen onze gewoonte in hebben we ons deze week verdiept in de kennis rond auto's. Afgelopen donderdag is onze eigen auto 15 jaar geworden. Hoewel hij ons nog steeds overal brengt waar we willen zijn, zijn er redenen om een vervangend voertuig te zoeken.

Onze huidige auto is na enkele essentiële reparaties weer door de APK gekomen. De garagemedewerker waarschuwde echter voor reparaties die op korte termijn aanzienlijke kosten met zich mee zullen brengen. Dit was voor ons aanleiding om uit te kijken naar een andere auto.

Tot op heden rijden we in een benzineauto die gemiddeld 1 liter op 14 kilometer verbruikt. Er zijn tweedehands auto's die minder of zelfs bijna geen CO² uitstoten. Hoewel onze huidige auto na inruil niet van de weg zal verdwijnen, hoop ik dat hij - waar dan ook - een auto vervangt die vervuiler is voor het milieu.

De aankoop van een gloednieuwe auto is bij ons niet nodig. Het is acceptabel als er door een vorige eigenaar al wat kilometers op de teller zijn gezet. Zelf rijden we circa 5.000 kilometers per jaar en voor ons hoeft het nieuwste model met de modernste snufjes niet.

Familiebezoeken in het noorden van Friesland leveren een groot deel van die kilometers op. Een reis naar de Waddenzee is heen en terug 425 kilometer. Hoewel er tweedehands elektrische auto's met dit bereik zijn, blijft het een uitdaging om zonder tussentijds opladen weer thuis te komen.

Bovendien staat de gemeente Ede een VPA (verlengde private aansluiting) in de openbare ruimte niet toe. Het opladen van een elektrische auto met zelf opgewekte stroom is dus voorbehouden aan mensen die een garage of parkeerplaats op eigen terrein hebben.

Al bijna 40 jaar rijd ik in auto's van hetzelfde merk en ik heb daarmee nooit met pech langs de weg gestaan. Aangezien dit merk een vooraanstaande leverancier is van hybride auto's, lijkt een hybride model van dit merk voor ons een logische keuze.

Onze auto staat glanzend en klaar voor gebruik voor ons huis. Maar wat nu? Ik weet niets van auto's. Een volgende auto moet ons gewoon veilig en comfortabel naar onze bestemming brengen, maar hoe maak je de juiste keuze?

We hopen dat we een aantal jaren met de vervangende auto kunnen rijden, waarbij we zelf ondertussen niet jonger worden. Over een paar jaar wil ik nog steeds vloeiend kunnen in- en uitstappen, dus we zochten vooral naar een comfortabele auto met een hoge instap.

De wensen waren ondertussen wel helder. Ik heb niets tegen autoverkopers, maar ik wil niet

meteen in de showroom overgehaald worden een "auto die past bij uw levensfase" te kopen. We hebben daarom eerst het digitale aanbod bekeken.

Na onze zoektocht hebben we online een tweedehands auto gevonden die beschikbaar is bij onze eigen garage. Het model is aantrekkelijk, oogt sportief en voldoet aan al onze eisen. Na een proefrit hebben we gisteren besloten om die auto te kopen.

Hij krijgt nog een onderhoudsbeurt, wordt opnieuw gekeurd en zal zowel van binnen als van buiten gepoetst worden. Daarom rijden we nog anderhalve week in onze oude auto, die al 15 jaar en meestal op dezelfde parkeerplek voor ons klaarstaat.

Tags: [Auto](#), [Onderhoud](#), [Ede](#), [Investeren](#)

Historisch vervoer

We zijn deze week naar een wedstrijd van het skûtsjesilen van de IFKS wezen kijken. Deze werd op dinsdag gehouden op het Slotermeer zodat we ook nog even naar de jachthaven van Sloten konden. Op de terugweg kwamen we min of meer toevallig langs het station Beekbergen, waar we een oude stoomlocomotief zagen.

De **IFKS** (Iepen Fryske Kampioenskippen Skûtsjesilen) organiseert, zoals de naam aangeeft, een open kampioenschap voor historische Friese vrachtschepen. Skûtsjes zijn platbodems die werden gebruikt voor het vervoer van onder andere turf. In verband met de ondiepe wateren hebben ze weinig diepgang en zijn, om toch de nodige lading te kunnen vervoeren, behoorlijk lang.

De bruikbaarheid en snelheid van deze zeilschepen waren uiteraard afhankelijk van het weer. Of er nu sterke wind was of nauwelijks een briesje: werken op zo'n schip was vroeger hard en zwaar. Schippers leidden zeker geen rustig leven met hoge verdiensten.

Vaak was het noodzakelijk om via de prijzenpot van door kroegbazen georganiseerde wedstrijden bij te verdienen. Deze week las ik in een artikel op internet dat het letterlijk om "spek en bonen" ging. Het was gewoon wat extra eten van de kroegbaas als prijs voor de winnaar. De kroegbaas had op zijn beurt verdiensten van de toeschouwers.

Turf wordt tegenwoordig niet meer via de vaarten en meren vervoerd, maar de lokale wedstrijden zijn gedeeltelijk bewaard gebleven. Onze dochter is bemanningslid op het **wedstrijdskûtsje 'Hoop op Zegen'** en doet mee aan de IFKS-wedstrijden. We volgen haar prestaties van een afstand en bezoeken jaarlijks Friesland om een van de wedstrijden bij te wonen.

Dit jaar werkte de wind niet echt mee aan een mooi kampioenschap. Herhaaldelijk moesten wedstrijden worden afgelast of de zeilroutes verlegd. Ook waren er aanvaringen met de nodige schade en er is zelfs een skûtsje met bemanning en al op het Tjeukemeer omgeslagen.

Achteraf bleek dinsdag een van de betere dagen van het kampioenschap te zijn. Hoewel de lucht niet strakblauw was, hadden we vanaf een terras in Balk een prachtig uitzicht op een aantal van de meer dan 60 skûtsjes die meededen aan de IFKS. We wilden gelijk even de boot van onze dochter

in de jachthaven van Sloten bekijken. Bij die jachthaven vind je ook een prachtig stukje natuur met een idyllisch wandelpad. Zo werd ons uitje naar de Friese wateren een dag van ontspannen genieten.

Op de terugweg hadden we geen zin om over de snelweg te razen. We kozen voor de toeristische route over de Veluwe en passeerden aan de rand van het dorpje Lieren het Station Beekbergen.

We moesten stoppen voor een traditionele, handbediende spoorwegovergang om een trein van de **Veluwe Stoomtrein Maatschappij** voorrang te geven. Dit sloot perfect aan bij de sfeer van de dag.

Twee aspecten springen in het oog. Vroeger ging het vervoer bepaald niet snel, maar het was wel hard werken om de vaar- en voertuigen in beweging te krijgen en te houden. Dit staat in schril contrast met onze hedendaagse voertuigen die bijna slaapverwekkend met de hulp van adaptieve cruise control over de snelweg glijden.

Tags: [Recreatie](#), [Geschiedenis](#), [Zomer](#), [Friesland](#)

Vervangend vervoer

Al eerder heb ik geschreven over de aanstaande vervanging van onze auto. Het vervangend vervoer namen we deze week in gebruik. Onze 'nieuwe' auto is een occasion met een hybride aandrijving en behoorlijk wat technische snufjes. We hopen er lang van te genieten.

Onze vijftien jaar oude zwarte Toyota Auris was aan vervanging toe. Een gloednieuwe auto was niet noodzakelijk, dus hebben we besloten onze auto in te ruilen voor een ander tweedehands exemplaar. Een Toyota C-HR 1.8 Hybrid Premium van september 2017.

Die typeaanduiding C-HR staat voor 'Coupé-High Rider', wat een sportieve uitstraling combineert met een hoge instap. Dit was waar ik al enige tijd naar uitkeek. De C-HR was al langer een optie voor als we onze auto moesten of wilden vervangen.

Afgelopen dinsdag was het dan zover. De levering was netjes gepland en de verzekering in orde gemaakt. Alleen de formaliteiten bij het RDW moesten nog worden geregeld. De vrijwaring voor de ingeruilde auto en de tenaamstelling van de 'nieuwe' auto werden snel en vakkundig door de verkoopmedewerker afgehandeld.

De sleutels van de oude auto werden afgegeven. De vervanger stond letterlijk ingepakt en klaar voor gebruik op ons te wachten. Bij het uitpakken werd meteen duidelijk dat het exterieur en het interieur flink gepoetst waren. Zelf de banden hadden glans.

We hebben natuurlijk meteen een flinke rit gemaakt. Vervolgens zijn we nog even teruggegaan naar de garage vanwege een storing in de radarsensor, maar dat probleem werd netjes opgelost. Tijdens de tweede testrit waren er geen vreemde meldingen meer.

Wij zijn zeer tevreden over de inruil van onze

auto. De functies van de 'nieuwe' auto overtreffen die van onze oude auto aanzienlijk. Het is even wennen, maar de adaptieve cruise control voelt bijvoorbeeld nu al veilig en comfortabel aan.

Onze C-HR is uitgerust met diverse sensoren en veiligheidssystemen. Op het display van de auto krijg ik een waarschuwing als er iets of iemand te dichtbij komt. De auto zal in het uiterste geval zelfs automatisch afremmen om een botsing te voorkomen.

Het scherm van het geavanceerde multimediastelsel ondersteunt natuurlijk ook de navigatie. Vanuit huis kan ik via een app op mijn telefoon de af te leggen route alvast naar de auto versturen.

Bij het inparkeren biedt de auto automatische stuurondersteuning. Hoewel ik dit niet vaak zal gebruiken, is het een nuttige functie voor momenten waarop ik minder zelfverzekerd ben over het inparkeren in een krappe parkeerruimte.

Het aanschaffen van een andere auto is natuurlijk een aanzienlijke investering. We hopen echter dat we er lang van kunnen genieten en dat hij ons veilig en comfortabel naar onze bestemmingen zal brengen.

Tags: [Auto](#), [Veiligheid](#), [Investering](#)

Energieverbruik

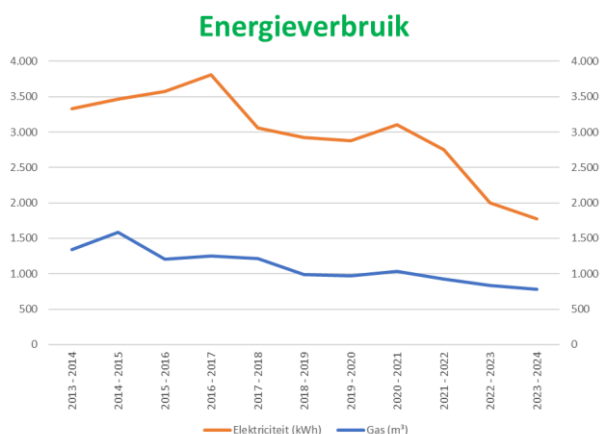
Afgelopen maand hebben we de jaarafrekening van ons energieverbruik ontvangen. Zoals verwacht, kregen we een bedrag teruggestort. In de app van onze energieleverancier had ik al gezien dat ons verbruik lager was dan het voorgaande verbruiksjaar.

In de afgelopen jaren zijn we steeds bewuster omgegaan met energie. Waar we tien jaar geleden nog een hoog verbruik hadden, is dit aanzienlijk verminderd. Tegelijkertijd is de bron van onze elektriciteit groen geworden.

De opwekking van energie uit hernieuwbare bronnen begint echter problematisch te worden. Het elektriciteitsnet kan de grote hoeveelheden energie van zonnepanelen en windturbines bijna niet meer aan. Er wordt aan mensen gevraagd om hun zonnepanelen uit te zetten en windturbines worden stilgezet.

We hebben daarom besloten om geen zonnepanelen op ons dak te installeren. Aangezien ons verbruik minder dan 1.800 kWh per jaar is, is het niet of nauwelijks rendabel te krijgen en de energie die we van onze leverancier afnemen is inmiddels gegarandeerd groen.

We gebruiken nu aanzienlijk minder elektriciteit. Uit een vergelijking met oude rekeningen blijkt dat ons gemiddelde verbruik over de voorgaande tien jaar 3.088 kWh was. Door de laatste drie jaar bewuster met elektriciteit om te gaan en te investeren in zuinigere verlichting en apparaten, is ons verbruik gedaald naar 1.775 kWh.

De winst van de afgelopen jaren is zichtbaar in de nevenstaande grafiek. In 2021 verbruikten we nog meer dan 3.100 kWh. In de loop van drie jaar is er nu een daling van 42% te zien. Hoewel we groene stroom gebruiken, hoop ik dat dit een positieve bijdrage levert aan het klimaat, doordat er elders minder elektriciteit uit kolen opgewekt hoeft te worden.

Het gebruik van fossiele brandstoffen blijft een punt. Ons eigen gemiddelde gasverbruik over de voorgaande tien jaar was 1.135 m³ per jaar. In het afgelopen jaar hebben we slechts 780 m³ gebruikt. Een daling van 30%. Dit is deels te

danken aan het bewuster omgaan met de verwarming en het warme water, maar zeker ook het gevolg van milde winters.

Toch een mooi resultaat, maar ik ben me ervan bewust dat het beter is om ons gasverbruik helemaal om te zetten in het gebruik van groene stroom. Er wordt inmiddels gewerkt aan het verbeteren van het elektriciteitsnet en het doel is om op termijn 'gasloos' te wonen.

Daarom is voor ons de aankoop van een warmtepomp aan de orde bij de volgende vervanging van de cv-ketel. Tegen die tijd dan ook maar gelijk over naar koken op een inductieplaat.

Tags: [Energie](#), [Klimaat](#), [Administratie](#)

Airborne

Volgende week is het tachtig jaar geleden dat een poging werd ondernomen om Nederland te bevrijden en door te stoten naar Duitsland. Operatie Market Garden had als doel de brug bij Arnhem te veroveren. Ondanks het mislukken hiervan, vind ik het belangrijk om bij deze gebeurtenis stil te staan.

Operatie Market Garden werd 80 jaar geleden in september 1944 uitgevoerd. Op zaterdag 21 september aanstaande zal daarom de jaarlijkse herdenking van de luchtlandingen op de Ginkelse Heide weer plaatsvinden. Hopelijk zullen er dit jaar opnieuw enkele veteranen van de Tweede Wereldoorlog aanwezig kunnen zijn. Koning Willem-Alexander zal de eerste krans leggen.

Naast de herdenking op de heide, zijn er ook veel andere evenementen in de regio. Het volledige programma is beschikbaar op de websites van de [Stichting Airborne Herdenkingen](#) en de [Gemeente Ede](#). Omdat het bij de aangekondigde herdenkingen vaak zeer druk is, geef ik de voorkeur aan het volgen van de evenementen via livestreams.

Voorafgaand aan de officiële herdenking bezochten we afgelopen woensdag in alle rust het [Oorlogs- en Garnizoensmuseum 'De Smederij'](#). Naast de min of meer permanente tentoonstelling is er momenteel de tijdelijke expositie 'Dropzone YOKE, de Ginkelse Heide' te bezichtigen. Deze expositie belicht zowel de bombardementen op Ede als de luchtlandingen. Het buitendiorama en diverse vitrines geven een impressie van de gebeurtenissen die in september 1944 in Ede plaatsvonden.

Op 17 september 1944 voerden de Amerikaanse en Britse luchtmachten bombardementen uit op de door Duitsers bezette kazernes in Ede. Door slecht zicht, ontoereikende middelen en navigatiefouten kwamen bommen ook in bewoonde gebieden terecht, waarbij 69* burgers van Ede het leven lieten.

Op 18 september vonden er luchtlandingen plaats op de Ginkelse Heide, die gedurende Market Garden bekend stond als 'Dropzone Yoke'. De expositie die we bezochten, concentreerde zich voornamelijk op dit deel van de geschiedenis. De vrijwilliger die ons begeleidde

had veel plaatselijke kennis en deelde vele interessante details met ons over deze geschiedenis.

Mijn waardering gaat uit naar de vrijwilligers die opnieuw met zorg een prachtige tijdelijke expositie in dit museum hebben samengesteld en ingericht. Deze expositie in 'De Smederij' is te bezoeken tot maart 2025, elke woensdagmiddag en op de tweede en laatste zaterdag van de maand. Het museum, gelegen aan de Verbindelaarsweg 100 in Ede, is open van 13:00 tot 16:00 uur en de toegang is gratis. Ondertussen wappert weer de Airborne-vlag aan ons huis ter ere van iedereen die zijn leven heeft verloren tijdens of als gevolg van operatie Market Garden. Als een herdenking en het is voor mij ook een teken van medeleven voor alle nabestaanden.

Lest we forget (Laten we nooit vergeten).

* **Aanvulling 21 september 2024:** Op basis van nader onderzoek zijn twee namen toegevoegd aan het monument op de Parkweg in Ede. Ook Gerrit Niessen en Elisabeth Dirkje Niessen-van Wijnen zijn om het leven gekomen als gevolg van het bombardement. Vanaf 20 september 2024 worden dus niet 69 maar 71 omgekomen slachtoffers herdacht.

Tags: [Herinneringen](#), [Geschiedenis](#), [Ede](#), [Omgeving](#), [Airborne](#)

Bijna herfst

Morgen begint de astronomische herfst. Hoewel meteorologen zeggen dat deze al op 1 september is gestart, geef ik de voorkeur aan de traditionele methode om de seizoenen te benoemen. Gezien de mooie nazomer die we hebben ervaren, lijkt me dat volkomen gerechtvaardigd.

Volgens Wetenschap in Beeld en Wikipedia vindt de overgang van de zomer naar de herfst morgenmiddag plaats om 14:44 uur (Midden-Europese Zomertijd). Dat is het moment wat de herfstequinox wordt genoemd. De term 'equinox' is afgeleid van het Latijn en duidt op het tijdstip waarop de zon precies boven de evenaar staat, terwijl dag en nacht even lang zijn.

Dat de dagen korter worden, is al goed merkbaar. Deze week valt de duisternis ruim een kwartier vroeger dan de vorige week. Persoonlijk vind ik dat niet onaangenaam. In tegenstelling tot mensen die moeite hebben met het gebrek aan daglicht, houd ik juist van de huiselijke gezelligheid die ontstaat wanneer de lampen aangaan.

We sluiten ondertussen volgens mij een prachtige zomer af. Een [pdf-bestand met onze zondagse menu's van deze zomer](#) is al weer in het digitale archief van deze website opgenomen.

Morgen maak ik weer de eerste foto's voor het boekje met onze herfstmenu's. Dit houdt niet in dat we meteen overstappen op gerechten zoals sukadelapjes met rode kool en appeltjes of wildschotels met gestoomde spruitjes. Met een middagtemperatuur die naar verwachting ruim boven de 20° C uit zal komen, zou dat nog wat zware kost zijn.

Op de eerste dag van deze herfst komt er dus nog een koud voorgerecht uit de keuken. Een zomerse salade zal naast de haricots verts bij het hoofdgerecht niet ontbreken. Er komt binnenkort vast nog wel een moment met

stoofvlees, stamppotten of erwtensoep op het menu. Ik kijk er naar uit.

Tags: [Keuken](#), [Zomer](#), [Herfst](#)

Luchtlandingen

De Airborne herdenkingsmaand nadert zijn einde. Er staat vandaag nog één activiteit op het programma, waarna de herdenkingsplechtigheden en andere activiteiten ter ere van 80 jaar Market Garden ten einde komen. Vanwege de sterke wind van gisteren zijn al enkele vlaggen binnengehaald.

Vandaag is het laatste evenement van de Airborne herdenkingen het Pegasus Wandelfestival vanaf ons Museumplein. Dit jaar zijn er nieuwe routes die langs de gedenkplaatsen voeren. Deze vervangen de oude Pegasus Wandeltocht, die wandelaars langs delen van de historische ontsnappingsroute stuurde.

In de afgelopen weken hebben veel activiteiten plaatsgevonden, waarbij de luchtlandingen op de Ginkelse Heide, zoals gewoonlijk, veel bezoekers trokken. Ook de regionale en nationale media hebben hier veel aandacht aan besteed, wat naar mijn mening volkomen terecht is. Vooral wanneer de veteranen van de Tweede Wereldoorlog in beeld worden gebracht.

De vliegtuigen die deelnamen aan de luchtlandingen vlogen opnieuw over ons huis. Niet alleen tijdens de herdenking op zaterdag, maar ook in de week ervoor. Deze eerdere luchtlandingen waren uitgevoerd als onderdeel van de internationale oefening 'Falcon Leap'. Deze oefening was gericht op het beschermen van ons eigen grondgebied en dat van onze bondgenoten. Dit jaar namen twaalf landen deel: Nederland, België, Duitsland, Frankrijk, Griekenland, Italië, Polen, Portugal, Roemenië, Spanje, het Verenigd Koninkrijk en de Verenigde Staten.

De koppeling van de grootschalige oefening aan de herdenking van Market Garden brengt het verleden en de toekomst samen. Het dient eerst en vooral om de slachtoffers te herdenken. Tegelijkertijd worden de lessen uit het verleden meegenomen in de voorbereidingen op de mogelijke toekomstige inzet van luchtlandingstroepen.

Tot mijn genoegen waren er dit jaar weer veteranen aanwezig bij de verschillende herdenkingen. Hoewel ze nu zeer op leeftijd zijn, hoop ik dat ze er volgend jaar weer bij kunnen zijn. De groep WO-II veteranen wordt helaas steeds kleiner.

Dit was een bijzonder jubileum, aangezien het 80 jaar geleden is. Ik hoop dat de verschillende activiteiten en festivals jongere generaties blijven aansporen om deel te nemen aan de herdenkingen.

Tags: [Herinneringen](#), [Airborne](#), [Omgeving](#), [Geschiedenis](#)

Oktober

Zaterdag 5 oktober 2024, 11:15

Burendag

Afgelopen zaterdag vierden we ook in onze Bloemenbuurt Burendag. Hoewel ik persoonlijk niet veel heb met officieel vastgestelde dagen, hecht ik wel waarde aan de buurtgemeenschap. Daarom heb ik het ontmoetingshuis bezocht om mijn waardering te tonen voor degenen die zich inzetten voor onze wijk.

Voor elke gelegenheid bestaat er wel "een dag van...". Wij maken vaak gekscherend een opmerking over "de dag van de linker broekspijp" als een nieuwslezer weer eens een nieuwsitem enthousiast inluidt met "Vandaag is het de dag van...".

Veel van deze dagen zijn recent in het leven geroepen. Ze dienen als marketinginstrument voor bedrijven of organisaties om meer aandacht te trekken. Zo is Burendag bijvoorbeeld in 2006 begonnen als een reclamecampagne van een grote Friese koffieproducent.

Ik hecht niet veel waarde aan dagen die slechts eenmaal per jaar aandacht vragen voor iets dat het hele jaar door belangrijk is. Toch doe ik soms mee met de viering van zo'n dag. Vooral om de toegewijde vrijwilligers te ondersteunen en aandacht te geven.

Buren in de Bloemenbuurt, [Malkander](#) en [FlowerPower Ede](#) werken het hele jaar door zowel zichtbaar als achter de schermen aan een leefbare buurt. Zo hebben zij dit jaar weer Burendag georganiseerd in ons [ontmoetingscentrum De Stek](#).

Het was fijn om buurtbewoners weer te ontmoeten. Alles was uitstekend georganiseerd. Naast het gebruikelijke eten en drinken waren er de nodige creatieve extra's, een springkussen en in de pipowagen van FlowerPower werden verrukkelijke stroopwafels gebakken.

Voor de viering van onze Burendag was ook [Stichting Naomi](#) ingeschakeld. Leeson liep op hoge stelten en verrichtte goocheltrucs voor zowel kinderen als volwassenen. In de loop van de middag trad Doctorandus Houtskool op als vuurspuwer.

Ondertussen keek ik eens rond met wie ik nog geen kennis had gemaakt. Deze keer heb ik niet veel onbekende gezichten gezien, hoewel ik weet dat er recent nieuwe buren in de wijk zijn komen wonen. Ook miste ik een aantal bekende gezichten. Ik zal toch meer reclame moeten maken door mijn directe buren persoonlijk uit te nodigen om mee te doen.

En ook al ontbraken er de nodige buren: Het was al met al een geslaagde en gezellige burendag. Ik ben blij met de mensen die dit soort activiteiten voor de Bloemenbuurt organiseren en met mijn buren die deel nemen aan dit soort ontmoetingsmomenten. Zoals de slogan van De Stek het zo mooi zegt: "Voor de bloei van de buurt!"

Tags: [Omgeving](#), [Ede](#), [Ontmoeting](#), [Gezellig](#)

Heerlijke herfst

Ik vind het heerlijk! De herfst brengt al die smakelijke gerechten terug op ons bord. Vanuit culinair oogpunt is het een fantastisch seizoen. Doordeweeks verschijnen de stamppotten alweer op tafel. Op sociale media heb ik de eerste pannen erwtensoup al voorbij zien komen. En op zondag, eten we soms een beetje wild.

Zij die bekend zijn met mijn smaak of dit blog vaak lezen, weten het al: ik ben dol op de culinaire rijkdom van de herfst. Dit seizoen staat bekend om zijn stevigere maaltijden die mijn zintuigen stimuleren, niet alleen door de smaken, maar ook door de geuren en kleuren van de herfst.

De supermarktfolders hebben een aardse uitstraling. De hertenbiefstuk en het wildzwijngebraad zijn prachtig in beeld gebracht om wildliefhebbers te verleiden. Eendenborst en konijnenbouten zijn ruimschoots beschikbaar. Het sous-vide gegaarde draadjesvlees is zelfs kant-en-klaar te vinden in de schappen.

Het is tijd voor rode kool met appeltjes, bloemkool met witte saus en nootmuskaat, gestoomde spruitjes met spekjes, warme of koude stoofpeertjes. De geur van deze heerlijkheden ontsnapt gedeeltelijk aan de afzuigkap en vult vele keukens. Aan verschillende gerechten wordt kaneel toegevoegd. Door de zelfgebakken appeltaart ontstaat er, samen met kardemom, een herfstig aroma. De natuur maakt geleidelijk de overgang naar de herfst. Het herfstpalet is nog niet in zijn volle glorie, aangezien het groen nog steeds het uitzicht vanuit ons keukenraam overheerst. Desondanks beginnen de kleuren geel en oranje hier en daar op te duiken, en het eerste gevallen blad heeft zich al opgehoopt langs de stoepranden.

Afgelopen zondag genoten we van ons eerste uitgesproken herfstmenu van dit jaar. We begonnen met een pastetje gevuld met champignonragout, gevolgd door een stoofpotje van hert en champignons, gestoomde spruitjes, stoofperen en gebakken krielaardappeltjes.

De herfstkleuren liggen ook op ons bord. Het warme, aardse en levendige palet van de herfst is onmiskenbaar. Het palet varieert van groen naar donkerbruin, met tinten van goud en diep roze tot rood.

Na mijn geworstel met het zomerse weekmenu, geniet ik van de stevige kost van de herfst. De

Mediterrane gerechten maken plaats voor de Hollandse keuken. Het traditionele draadjesvlees bereid ik het liefst zelf, dus de kant-en-klare variant laat ik staan.

Ik neem rustig de tijd en laat ons eten zachtjes sudderen. Soms verrijkt met verse kruiden van buiten of met specerijen uit het kruidenrek. Onze keuken vult zich met het aroma van het najaar. Het wordt vast weer een heerlijke herfst.

Tags: [Herfst](#), [Keuken](#), [Gezellig](#)

Herfstvakantie

Gisteren was het begin van de herfstvakantie voor de zuidelijke regio van ons land. Wij hebben de afgelopen week alvast onze herfstvakantie gevierd. Onze keuze viel op Zuid-Limburg, waar we een huisje huurden op de Cauberg. We hebben genoten van het mooie weer en de leuke uitstapjes; er was meer dan genoeg te beleven.

In de herfst lijkt Valkenburg mij een van de meest pittoreske plekken in Nederland, waar je je meteen in het buitenland waant. Dit komt niet alleen door het landschap en de afwijkende bouwstijl, maar ook door de vele buitenlandse kentekenplaten. Hoewel het 's zomers vrij toeristisch is, was het de afgelopen week redelijk rustig.

We huurden een recreatiewoning op vakantiepark De Cauberg, dat tegenwoordig vooral bekend staat bij wielersfans. Dit was duidelijk zichtbaar door de extra voorzieningen in het park, zoals voldoende fietsenstallingen en reinigingsplaatsen.

Wij hebben daar niet gefietst. Daarvoor is het terrein mij te geaccidenteerd. Onze auto – soms in de bergversnelling - bracht ons netjes waar we wilden zijn. We hebben prachtige locaties gezien en op een aantal plaatsen zijn we uitgestapt om te voet de omgeving te verkennen.

Een van de bezochte plaatsen was Mechelen, waar ik herinneringen kon ophalen. Meer dan 50 jaar geleden huurden mijn ouders een vakantiehuis gelegen achter de woning en winkel van de familie Aussems in het prachtige vakwerkhuis 'Oud Mechelen'.

De winkel is dicht en het huis is in een haveloze staat. Een lokale bewoonster zei me dat het nu bewoond wordt door een zoon van de familie, die "weinig aan onderhoud doet". Het vakantiehuisje bij de Mechelderbeek is verdwenen, wat maar goed is ook, aangezien het toilet direct in de beek loosde. Tegenwoordig is er een openbaar uitloopegebiedje met een speeltuin.

Gelukkig waren er veel prachtige plekken om te bezoeken. In Maastricht en Keulen hebben we genoten van een rondvaart op de Maas en de

Rijn. Valkenburg zelf is pittoresk en ideaal voor een stadswandeling. Een bezoek aan de Gemeentegrot is bijna onvermijdelijk. Zo ook een uitstapje naar het Drielandenpunt in Vaals.

We bezochten onderweg naar Vaals de indrukwekkende Amerikaanse begraafplaats in Margraten. Het bezoeken van deze begraafplaats en de tentoonstelling biedt een directe en confronterende blik op de geschiedenis. Tachtig jaar geleden sneuvelden vele geallieerde soldaten voor onze vrijheid.

Op de terugweg hebben we uiteindelijk een tussenstop gemaakt bij de Kasteeltuinen van Arcen. Dit landgoed is vooral in de herfst prachtig. De schitterende herfstkleuren waren al zichtbaar, terwijl het meeste blad nog aan de bomen zat.

Al met al was het voor ons een behoorlijk drukke en toeristische midweek. We hebben echter veel moois gezien en hebben volop genoten van het prachtige weer.

Tags: [Recreatie](#), [Herinneringen](#), [Herfst](#), [Airborne](#), [Vakantie](#)

Herinneringen opslaan

In de week na een vakantie besteed ik gewoonlijk tijd aan het vastleggen van herinneringen. Ik selecteer foto's die goed bij het vakantieverslag passen. Die foto's laat ik afdrukken om ze vervolgens samen met het verslag in een fotoboek op te bergen.

Onze midweek in Valkenburg was rijk aan mooie herinneringen. We hebben van veel kunnen genieten. Van de betoverende ambiance in het vakantiepark tot de pleziervaarten op de Maas en de Rijn. Het zijn herinneringen die opgeslagen blijven.

Ik heb mijn best gedaan om van al onze activiteiten foto's te maken, en ik kan zeggen dat het meer dan gelukt is. Ik heb honderden redelijk geslaagde foto's gemaakt. Het zijn er veel te veel voor een analogo vakantieverslag, maar ik heb ze allemaal digitaal opgeslagen.

Ik heb mezelf ertoe gezet om van die foto's een selectie te maken. Van elke dag heb ik de twintig meest representatieve foto's gekozen. Deze geven, samen met enkele extra foto's van het vakantiepark en het gehuurde huisje, het verhaal van onze midweek weer.

De selectie is naar een fotolab gestuurd en al snel ontvingen we thuis een pakket met de losse afdrukken van die foto's. Inmiddels lag het uitgeprinte vakantieverslag klaar en had ik enkele printjes gemaakt van flyers en tickets om aan de foto's toe te voegen.

Natuurlijk had ik achter de laptop het knip- en plakwerk kunnen verrichten om een kant-en-klaar fotoboek thuis gestuurd te krijgen, maar ik geniet ervan om ouderwets aan de eettafel te knutselen en de verzameling herinneringen te zien groeien.

Alleen de foto's van de laatste vakantiedag moeten nog in het album worden geplakt. Dan zijn de herinneringen niet alleen in het geheugen gegrift, maar ook digitaal en in fysieke vorm beschikbaar om met anderen te delen.

Eerst houden we dit fotoboek bij de hand om, al dan niet samen met bezoekers, door de herinneringen te bladeren. Daarna wordt het album zorgvuldig bij de fotoboeken met eerdere herinneringen opgeborgen.

Hoewel ik niet meer van elke vakantie een fotoboek heb, vormen de boeken die ik wel heb een aanzienlijke collectie. Ze zijn in feite het

middel om de opgeslagen herinneringen weer naar boven te halen en met anderen te delen.

Tags: [Vakantie](#), [Herinneringen](#), [Fotografie](#)

November

Zaterdag 2 november 2024, 11:15

Muziek

Afgelopen zondag kreeg ik een grote verrassing. Er lagen plotseling vier cd's op de tafel voor mij. Voor sommigen misschien niet bijzonder, maar ik was en ben er flink blij mee. Muziek uit mijn tienerjaren was door mijn zoon van vinyl naar cd gedigitaliseerd. Het waren niet zomaar vier cd's; er lag een deel van mijn jeugd.

Onlangs had ik mijn oude lp's van de zolder gehaald. Er was ook een oude platenspeler, maar de naald leek wel op een dikke duim. Ik wilde mijn dierbare oude albums niet aan zo'n naald blootstellen.

De platenkoffer vol muziek uit mijn jeugd heb ik doorgegeven aan mijn zoon, die onlangs een platenspeler heeft aangeschaft en het bijbehorende vinyl verzamelt. Dit maakte me enigszins melancholiek. Ik zei vaarwel tegen een stukje van mijn jeugd, maar ik hoop dat mijn zoon er nog van kan genieten.

Ik had aangegeven welke platen uit de koffer ik het meest draaide. Tot mijn verrassing lagen er zondag gedigitaliseerde versies van die vier lp's op tafel met de albumhoezen zorgvuldig gescand en op het juiste formaat afgedrukt.

Die prints waren voor de cd-hoesjes en de booklets. Inclusief de songteksten van het album 'Listen To The Peace'. Te klein om zonder vergrootglas te lezen, maar alles dus wel compleet. Ook de labels van de originele lp's waren gescand en op de cd's geprint.

Natuurlijk zei ik dat ik er blij mee was, maar ik kon niet goed uitleggen hoe groot mijn vreugde werkelijk was. De afgelopen week was een weerzien – of beter gezegd, een weer-horen – met mijn tienerjaren.

De melancholische somberheid die ik kortgeleden nog voelde, werd vervangen door

blijdschap. Een herbeleving van een essentieel onderdeel van mijn jeugd.

De cd's heb ik inmiddels geript en de bestanden staan opgeslagen in de muziekbibliotheek van mijn laptop. Inclusief de krasjes en tikken die ik me nog zo goed herinner van vroeger.

Bijvoorbeeld die kras in het nummer 'Wonderful Land', net voor 'FBI', een nummer van The Shadows dat ik vaak heb afgespeeld omdat ik dat zelf wilde leren spelen. Die hele lp heb ik trouwens bijna grijs gedraaid en vooral op de B-kant zitten de nodige beschadigingen.

En toch is het mijn zoon gelukt om die lp, samen met de drie andere exemplaren, in hoge kwaliteit te digitaliseren. Dankzij zijn werk heb ik de afgelopen week kunnen genieten van mooie herinneringen aan mijn tienerjaren.

Ik bevond me weer even in mijn slaapkamer op de plek waar vroeger de ruime overloop van mijn ouderlijk huis was. Aan de nog maar pas geplaatste wand hingen de onvermijdelijke posters naast mijn nieuwe eerste gitaar.

Er werd natuurlijk van mij verwacht dat ik op de door mij zelf gebouwde eigen slaapkamer netjes mijn huiswerk zou maken. Met het bestijgen van de trap verdween elk goed voornemen. Muziek en die gitaar waren in die tijd veel belangrijker voor mij.

Tags: [Herinneringen](#), [Muziek](#), [Familie](#), [Digitaal](#)

Kersttrend

Het duurt nog meer dan zes weken tot Kerst. Om precies te zijn nog 46 dagen. Wij versieren pas na Sinterklaas de kerstboom. Nog vier weken geduld. Ik blijf trouw aan onze traditie, maar in stilte kijk ik al uit naar de warme en gezellige sfeer die de kerstdagen ons brengen.

Ik weet niet waar het door komt, maar elk jaar krijg ik steeds eerder het gevoel dat de kerstversiering van zolder gehaald moet worden. Is het de somberheid van actuele nieuwsberichten? Of zijn het simpelweg kerst-gerelateerde reclames met de nieuwste kersttrends die dit gevoel bij mij opwekken?

Tijdens onze vroege herfstvakantie was het vakantiepark al voorzien van kerstverlichting. Meer dan twee maanden voor Kerst nam ik deze foto van de sprookjesachtige decoratie. Rijkelijk vroeg, maar we hebben genoten van de betoverende sfeer die de kerstversiering met zich meebracht.

Misschien ben ik daardoor eerder in de kerststemming. De verleiding is groot, maar een maand kerstsfeer is genoeg. Ik houd vast aan de traditie om de kerstboom pas na Sinterklaas neer te zetten en alle versieringen met Drie Koningen weer naar de vliering te verbannen.

Deze week hebben we al wel een kerstshow van een tuincentrum bezocht, maar ik vond dit jaar weinig dat ik aan onze kerstdecoratie zou kunnen veranderen of toevoegen. Ik begrijp dat tuincentra graag zien dat we elk jaar compleet nieuwe decoraties aanschaffen, maar dat is natuurlijk niet duurzaam.

Daarom heb ik geen interesse om een specifieke kersttrend te volgen. Het idee om onze woonkamer te veranderen in een 'Winter Garden' vind ik te extreem. Engelstalige namen van trends als 'Warm Luxury', 'Good Vibes' of 'Silent Shapes' staan me een beetje tegen.

De traditionele trend heet 'Christmas Classics' en wordt gevuld met typisch Angelsaksische 'musthaves'. Excuses, maar hier haak ik af. Ik wil Kerst niet vieren in het decor van een moderne Amerikaanse kerstfilm. Ik wil gewoon mijn eigen ouderwetse en vertrouwde kerstsfeer.

In de uiterste hoek van onze vliering staat de versiering van vorig jaar. Klaar voor hergebruik. Begin december zie ik wel wat er uit die dozen tevoorschijn komt en maak ik er het beste van. Om het een modern tintje te geven zal ik één concessie doen. Ik noem het de 'Sustainable Christmas' trend.

Tags: [Gezellig](#), [Kerst](#), [Duurzaam](#), [Sfeer](#)

Beleefde werkelijkheid

De laatste tijd mis ik de grijze gebieden. Niet in mijn dunner wordende haardos of op de landkaart, maar in het nieuws. Alles lijkt zwart-wit te zijn. Als je niet ergens tegen bent, moet je er sterk voor zijn om deel te mogen nemen aan het gesprek aan de talkshowtafel. Standpunten worden onverbiddelijk als een welles-nietes spel tegenover elkaar gesteld.

Hoewel de muziek van de Frank Boeijen Groep niet direct mijn voorkeur had, raakte ik in 1984 toch gecharmeerd van hun nummer 'Zwart Wit'. Voor wie het nummer niet kent, verwijs ik naar een [achtergrondartikel van de Top2000](#).

Helaas is het refrein na meer dan 30 jaar nog steeds relevant. Vooral gezien de recente discussies. Echter, ik begin te twijfelen aan het advies "Denk niet zwart-wit, maar in de kleur van je hart". Misschien is het enigszins naïef om aan te nemen dat ons hart enkel goede dingen voort kan brengen. Ik begrijp zeker wat Frank Boeijen bedoelde, maar ik ben steeds meer overtuigd dat harten deels gevuld zijn met haat. De omvang van dat deel kan variëren. Er ontstaat zowel het vuur van de liefde als het vuur van de haat. En het is de brandstof die bepaalt welk vuur het hevigst brandt.

Ik streef er daarom naar om media die door algoritmen worden gestuurd te vermijden of tenminste zoveel mogelijk te filteren. Bovendien probeer ik verschillende bronnen te raadplegen. Leven in een bubbel werpt tenslotte alleen maar meer olie op het vuur.

Het praatje bij nevenstaand plaatje gebruikte ik vaak tijdens mijn werkzame leven. Iedereen heeft zijn eigen beleefde werkelijkheid. Teamleden zouden idealiter verschillende zienswijzen hebben, maar er moet begrip zijn voor elkaars inzichten. De waarheid bevindt zich ergens in het midden. In het grijze gebied. Iedereen heeft inzicht in een stukje van de waarheid. Zo hebben ook de onaangename schreeuwer en de bedachtzame luisteraar een deel van de waarheid in pacht. Na een open en eerlijk gesprek zal de waarheid naar boven komen en zal blijken dat niet alles zwart-wit is.

Ik erken het: ook ik heb mijn eigen beleefde werkelijkheid. Mijn hoop is dat mijn kijk op de werkelijkheid is verrijkt door inzichten van anderen en vanuit diverse objectieve bronnen. Op die manier word ik zowel letterlijk als figuurlijk steeds grijzer en, naar ik hoop, een stukje wijzer.

Tags: [Inzicht](#), [Sfeer](#)

Herhaalrecept

Maak je geen zorgen. Deze blog is niet gewijd aan het eentonige verhaal over herhaalde medicatie of de lofzang op het herhaalsysteem van onze apotheek. Hoewel ik redelijk tevreden ben met die service, gaat deze blog over het herhalen van kerstrecepten. Zoals we afgelopen zondag hebben gedaan.

Velen hebben tradities voor het kerstdiner. Of het nu gaat om de jaarlijks terugkerende beef Wellington of om het gourmetten. Het maakt niet uit. Ik vind het prima. Als mensen daar blij van worden, is herhaling zeker de moeite waard.

Wij koesteren ook tradities rond Kerst en het kerstdiner. Echter, de essentie van onze traditie ligt in wie er aan tafel zitten, meer dan in wat er op tafel staat. Het herhalen van een succesvol recept is te overwegen, maar ik streef ernaar om herhaling dit jaar bij onze kerstdiners te vermijden.

Het vereist gewoon wat extra denk- en speurwerk. Soms laat ik me inspireren door het aanbod in tijdschriften zoals de Allerhande. Op andere momenten zoek ik op het internet naar inspiratie via websites als Leuke Recepten.

Ik ben alvast op zoek naar ideeën voor de komende kerstdiners. Het gourmetstel blijft op zijn vaste plek op de vliering, waar het al jaren ongebruikt staat. Voor elk diner probeer ik een thema te bedenken, maar na zoveel jaren wordt originaliteit een uitdaging.

Ik blader nog eens door de boekjes in ons digitaal archief. Wat hebben we de afgelopen jaren zoal gegeten? Zouden er gerechten zijn die de moeite waard zijn om toch te herhalen? Hoewel ik het liever vermijd, lijken veel van de kerstgerechten geschikt om nog een keer klaar te maken.

Afgelopen zondag heb ik daarom de kabeljauwhaas met pistachekorst van de vorige Eerste Kerstdag bereid. Het originele recept vond ik op de Allerhande-website. Een groot voordeel van dit gerecht is dat de letterlijke hoofdmoot ruim van tevoren kan worden voorbereid. Hierdoor blijft er tijd over voor een kleurrijke originele presentatie van het eenvoudige stukje witvis.

Het eindresultaat vond ik wel een close-up waard. Met slechts enkele eenvoudige ingrediënten ontstond er weer een mooi plaatje. Hoewel de foto niet in culinaire tijdschriften zal

verschijnen, ben ik er tevreden mee. Het beeld weerspiegelt mijn motto voor onze maaltijden: "Het oog wil ook wat!"

Het is soms geen probleem om een gerecht te herhalen. Eventueel met een andere garnering of een variatie in de bijgerechten. Wanneer iets goed bevalt, kan het zeker nog een keer. Daar is niets mis mee. Dit zou zelfs voor ons kerstdiner kunnen gelden, alhoewel ik daar nog even over na wil denken.

Tags: [Keuken](#), [Feestmenu](#), [Kerst](#)

Kerstkaarten

“Een kaartje. Kleine moeite, groot plezier! Vooral kinderen en ouderen vinden het nog fijn.” Een oude slogan die ik zo af en toe in deze blog afstof. Voor de komende feestdagen ga ik weer de nodige kaarten via PostNL versturen. De kerstkaarten voor onze Amerikaanse vrienden zijn al bijna onderweg.

Soms vraag ik me af of ik nog kerst- en verjaardagskaarten wil versturen. Het is niet dat de ontvangers het niet waarderen, maar PostNL ontmoedigt me wel behoorlijk. Ze maken geen aantrekkelijke reclames meer, de service verslechtert en de prijzen stijgen opnieuw.

Eerder zag je in deze tijd van het jaar bijna dagelijks een PostNL-reclame met een goed gemutste postbode die vrolijk warme kerstgroeten en de beste wensen overbracht. Soms verwelkomd door een overenthousiast viervoetertje. De reclames voor het versturen van brieven en kaarten via PostNL zijn echter geleidelijk afgenomen, aangezien er toch geen concurrentie meer is.

In de media wordt gemeld dat PostNL van plan is om de dienstverlening af te schalen en dat er, ondanks dat, een aanzienlijke tariefverhoging nodig is. In de PostNL-app zit wel een verwijzing naar decemberzegels, maar achter die knop vind ik alleen een webshop met droge productinformatie. Er is geen enkele inspirerende boodschap van PostNL die uitlegt waarom en voor welk doel we decemberzegels moeten gebruiken.

Omdat ik de kaarten voor onze buitenlandse vrienden al in de brievenbus wil deponeren, liggen ondertussen de kerstkaarten voor dit jaar al klaar. Het is mijn gewoonte om tijdig aan familie, vrienden en kennissen warme kerstgroeten en welgemeende beste wensen voor het komende jaar over te brengen.

Ik wil in datzelfde komende jaar ook het versturen van verjaardagskaarten volhouden. Al stijgen de tarieven en zijn de kaarten wellicht wat langer onderweg. Mijn motivatie hiervoor komt zeker niet door overtuigende marketing van PostNL, maar door de reactie van een 12-jarige uit Burgum.

Via haar Beppe, de zus van mijn echtgenote, gaf deze tiener aan dat ze de jaarlijkse kaartjes van haar enigszins onbekende oudtante en oudoom zeer op prijs stelt. Ze bewaart al onze verjaardagskaarten en geeft de voorkeur aan een kaartje boven een appje of een bericht op sociale media.

Ik laat me door PostNL dus niet ontmoedigen en blijf kaarten versturen. Het beleid van de vertrekkende bestuurder had me bijna beïnvloed, maar ik ben koppig, opnieuw geïnspireerd en zet onverminderd voort. Omdat de ontvangers onze kaartjes schijnbaar wél waarderen.

Misschien zal de nieuwe bestuurder van PostNL het roer omgooien, hoewel ik twijfel of een financieel georiënteerde manager waarde hecht aan het plezier rond een ontvangen verjaardagskaart. Ik koester echter de stiekeme hoop dat hij een jeugd vol verjaardagskaarten had en daarom het versturen van kaartjes weer gaat stimuleren.

Tags: [PostNL](#), [Kaartjes](#), [Kerst](#)

December

Zaterdag 7 december 2024, 11:15

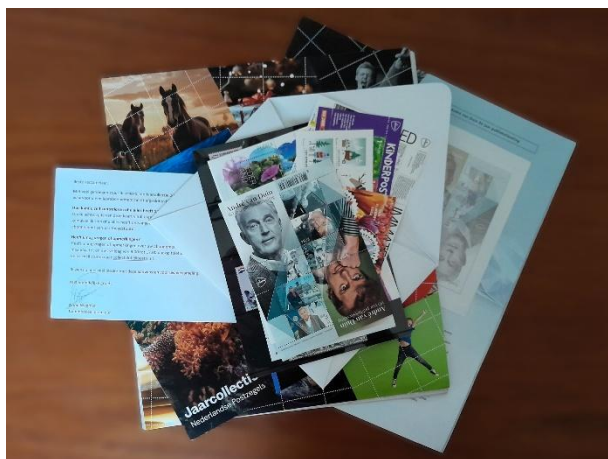
Parttime filatelist

Als bescheiden verzamelaar waardeer ik de schoonheid van postzegels. Ik vermijd de standaard PostNL-zegels met ons staatshoofd en een cijfer op mijn uitgaande post. Ik gebruik liever de mooie postzegels uit de webshop van de Collect-Club. Ik ben tenslotte filatelist.

Mijn postzegelverzameling begon met de zomerzegels van 1970. Elke dag dat er nieuwe postzegels werden uitgegeven stak ik de straat over naar het postagentschap in de winkel van kruidenier De Groot. Met zorg werden de postzegels die ik nodig had van de grote postzegelvellen losgemaakt.

Op mijn tiende werd ik op die manier plotseling filatelist. In een insteekalbum van de Hema bewaarde ik de postzegels netjes en droog. Ze waren postfris; niet bestempeld, zonder lik-sporen of beschadigingen. Als jonge tiener heb ik mijn verzameling al snel uitgebreid tot aan mijn geboortjaar. Na zes jaar was mijn interesse echter vervaagd. Het constant bezoeken van het postkantoor voor de nieuwste zegels paste niet meer bij mijn leeftijd. Het postzegelalbum belandde in een doos op zolder. Ik kocht alleen nog jaarlijks de kinderzegels. In 2005 kwam ik er echter achter dat PostNL de jaarcollecties ook direct naar mijn huisadres kon sturen.

Na bijna dertig jaar nam ik een handig abonnement. Er was een aanzienlijk gat in mijn verzameling ontstaan, maar dat gat heb ik tenslotte op kunnen vullen. De verzameling vanaf mijn geboortjaar is nu al meer dan vijf jaar weer compleet en ik ben van plan dat zo te houden.

Jaarlijks ontvang ik de volledige collectie in mijn brievenbus. Inclusief de geïllustreerde bladen met insteekstroken voor mijn postzegelalbum. Gisteren ontving ik de zending van 2024, waardoor ik weer tijdelijk een actieve postzegelverzamelaar was.

Eigenlijk ben ik dus een parttime filatelist. Slechts eenmaal per jaar besteed ik tijd aan het opbergen van de zegels. Ik neem niet vaak de tijd om mijn veilig bewaarde collectie te bekijken, maar vandaag blader ik door de verschillende albums. Dit doe ik alleen omdat ik sommige exemplaren mooi vind, want mijn verzameling heeft geen hoge financiële waarde.

De recent verkregen jaargang is bijvoorbeeld duurder dan de huidige waarde van de jaarcollectie uit mijn geboortjaar. Een digitale catalogus geeft aan dat de postzegels uit 1960 gezamenlijk niet veel meer dan € 40 zouden kosten. Door de huidige tarieven heeft een jaarcollectie van 2024 al een nominale waarde van meer dan € 100.

Moderne postzegels zijn ook zeldzamer dan oudere uitgaven. Van de recente uitgifte van postzegels met André van Duin werden slechts 100.000 velletjes gedrukt. Ter vergelijking: Van een postzegel van 12 cent uit 1960, uitgegeven ter ere van het Internationale Jaar van de Geestelijke Gezondheid, werden 25 miljoen exemplaren verkocht.

Dan heb ik het nog niet eens gehad over de algemene postzegels met ons staatshoofd erop. Er zijn meer dan een miljard postzegels van f 0,70 met de beeltenis van Koningin Beatrix (uitgifte 1982) verkocht. Tegenwoordig is zo'n postzegel, net als de eerder genoemde zegel uit 1960, in ongebruikte staat slechts € 0,75 waard. Dat is niet eens genoeg om een kerstkaart te versturen.

Tags: [PostNL](#), [Postzegels](#), [Hobby](#)

Blauwe envelop

Daar is hij weer, de blauwe envelop. Het bericht van de voorlopige aanslag had ik al digitaal ontvangen en het bestand is inmiddels gearcheveerd. Er zit dus geen onaangename verrassing in deze envelop, maar ik wil die blauwe enveloppen gewoon niet.

Ik zal er dit keer niet veel woorden aan vuil maken, maar ik moet het even kwijt. Het irriteert me dat de belastingdienst jaarlijks bijna 20 miljoen voorlopige en definitieve aanslagen zowel digitaal als per post verstuurt. Dit is een enorme verspilling van geld en het heeft een forse impact op het milieu.

De Wet elektronisch berichtenverkeer Belastingdienst nadert zijn tienjarig bestaan. De blauwe envelop zou worden afgeschaft. Vijf jaar geleden werd beloofd dat ik kon aangeven geen postverzending meer te wensen. Desondanks blijft de Belastingdienst doorgaan met het versturen van blauwe enveloppen.

Er bestaat nog steeds geen klantenservice waar men zich kan afmelden voor onnodige fysieke post van de belastingdienst. Daarentegen is het voor digibeten nog altijd niet mogelijk om hun reactie per post naar de belastingdienst te sturen. Beloften van de overheid blijven

onvervuld.

En ik blijf daarover zeuren. Nog steeds.

Tags: [Belastingdienst](#), [Administratie](#)

Knuppel in het hoederhok?

In het afgelopen jaar kregen we een nieuw kabinet: het kabinet Schoof. Niet een naam die stabiliteit uitstraalt. Mijn eerste gedachte was dan ook: als het kabinet schoof, zal het wel snel vallen. Het staat echter nog, hoewel het sinds deze week wat wankel lijkt. De knuppel ligt bij het hoederhok.

Eind vorig jaar schreef ik over de kabinetsformatie: “Twee haantjes en een moederkloek. Die verhouding wil je ook niet in een kippenren. Een mogelijke samenwerking is nog ver te zoeken. Ook niet als je er een jonge hen bij doet. Het wordt vechten, krijsen en het leidt uiteindelijk tot niets.”

Met de haantjes Wilders en Omtzigt, de moederkloek Van der Plas en Yeşilgöz als de jonge hen hebben we gekregen wat ik had verwacht. Rollebollend gaan de fractievoorzitters zonder enig respect door de Tweede Kamer. Het kabinet, dat zij zouden steunen, heeft nog weinig van hun plannen kunnen realiseren.

Deze week kraaide één van de hanen weer. Als zijn plannen niet door gaan, is dat het einde van zijn steun voor dit kabinet. Er is geen ruimte voor discussie of toetsing (vooraf) aan de juridische haalbaarheid. Een inhoudelijke beoordeling van de voorstellen is niet mogelijk. De knuppel ligt bij het hoederhok.

Nu is het afwachten of het tweede haantje zelf dat knuppeltje in het hoederhok durft te gooien. Afgaande op recente peilingen, zou dat de doodsteek betekenen voor zijn politieke ambities. Het komt nu aan op principes. Het inmiddels verzwakte haantje wordt uitgedaagd om eventueel voor een functie elders te kiezen. De steun voor de PVV is volgens diezelfde peilingen ook aan het dalen. ‘Haantje de voorste’ en het enige lid van die partij probeert, met een forse dosis machtsvertoon, het tij te keren. Hij heeft bij de formatie al veel van zijn idealen in de ijskast moeten zetten en van de rest van zijn

verkiezingsprogramma zal niet veel terecht komen.

Inmiddels heeft het kabinet, tegen de adviezen van bijvoorbeeld de Raad voor de Rechtspraak in, de asielnoodmaatregelenwet, het tweestatusstelsel en de aanpassing van de wet terugkeer en vreemdelingenbewaring van Minister Faber goedgekeurd. De Tweede Kamer ging ondertussen met kerstreces. De leden, en in het bijzonder de fractie van het NSC, krijgen de tijd om na te denken.

Na de toetsing van de Raad van State zullen de drie voorstellen op zijn vroegst medio februari naar de Tweede Kamer komen voor besluitvorming. Nog net voor het kerstreces neemt het NSC bij monde van Van Vroonhoven alvast een voorschot, dat het NSC geen oppositie zou moeten voeren. Maar misschien komt ze tijdig tot inkeer.

Ik droom stilletjes van een mooie slotconclusie: “Niet ons persoonlijke ego, maar de rechtstatelijke principes van de partij zijn belangrijk.” Zolang Omtzigt staat te stuntelen en te twijfelen voor de verzamelde pers is er een hele kleine kans dat het kabinet straks valt omdat Wilders er de stekker uit trekt.

Ik zie dus een lichtpuntje in deze donkere dagen voor Kerst, maar tegelijk weet ik haast zeker dat dit kaarsje al kort na het kerstreces wordt uitgeblazen. Het is net een Oudejaarslot. Je geniet er even van en droomt erbij van een mooi nieuw jaar, maar tenslotte moet je het doen met wat er al was.

Ondanks mijn wat sombere eindconclusie wens ik iedereen goede en vreugdevolle kerstdagen.

Tags: [Verkiezingen](#), [Verwachtingen](#), [Nieuwjaar](#)

Klassieke Kerst

Op kerstavond en beide kerstdagen mocht ik voor gasten koken. Ruim voor de kerstdagen was ik al bezig met het samenstellen van het menu. Amuses, koude en warme voorgerechten, soepen, hoofdgerechten, sauzen, bijgerechten en desserts. Bij ons geen gourmetstel, maar klassieke gerechten op tafel.

Elk jaar maak ik een boekwerkje met de recepten en de planning voor de drie kerstdiners. Het is een handig hulpmiddel waardoor ik tijdens het koken niet steeds op internet hoeft te zoeken. Op kerstavond ontvingen wij de eerste vier welkome gasten. Op beide kerstdagen hadden we ook een door ons gewenste gast aan tafel.

Dit jaar heb ik gekozen voor klassieke gerechten. Gelukkig is er in de supermarkt een divers aanbod om alles smakelijk en aantrekkelijk te maken. Het hoeft niet exclusief te zijn, zolang het er maar feestelijk uitziet. Ik heb volop gebruik gemaakt van de losse componenten van het “kerstmakers-assortiment”.

Ik moet eerlijk bekennen dat ik veel plezier beleefde aan de planning en de voorbereiding. Tijdens het diner zelf richt ik mij meer op de uitvoering en de reacties van de gasten dan op het eten op mijn bord. Natuurlijk proef ik dat het lekker is, maar ik ben vooral benieuwd of de gerechten ook de goedkeuring van de gasten krijgen.

Gelukkig hebben we de foto's nog. Op die manier beleef ik de kerstmenu's na afloop nog een beetje opnieuw. Die foto's maken het boekwerkje compleet met de afbeeldingen van de resultaten. Hier en daar heb ik de tekst nog even aangepast omdat ik tijdens het koken en serveren wel wat veranderingen heb doorgevoerd.

Als ik terugkijk, ben ik tevreden en een beetje trots. De gasten - en ook mijn echtgenote - gaven gelukkig positief commentaar. Misschien deels uit beleefdheid, maar eerlijk gezegd vond ik zelf ook dat de diners geslaagd waren.

Nu alles is opgeruimd en het feestelijke servies en

bestek weer schoon en netjes zijn opgeborgen, kan ik nog even nagenieten. De gerechten zagen er feestelijk uit. Niet voor niets hanteer ik bij het koken het motto: “Het oog wil ook wat.”

Voor degenen die nieuwsgierig zijn naar de resultaten: Het [boekwerkje met het kerstmenu van 2024](#) staat inmiddels weer in onze [digitale archiefkast](#).

Tags: [Kerst](#), [Feestmenu](#), [Keuken](#)